

Legea Cu privire la sistemul administrației penitenciare

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege stabilește cadrul normativ de bază, principiile de activitate, organizarea și funcționarea, finanțarea și asigurarea activității ale sistemului administrației penitenciare, precum și statutul juridic, garanțiile sociale, atribuțiile, împuternicirile și îndatoririle funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Articolul 2. Principiile de activitate a sistemului administrației penitenciare

(1) Activitatea sistemului administrației penitenciare se desfășoară exclusiv în temeiul și pentru executarea legii, în conformitate cu principiul legalității, al respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, al imparțialității și nediscriminării, al umanismului, al aplicării raționale a mijloacelor de corijare a condamnaților și stimulării atitudinii respectuoase față de lege, al răspunderii personale și profesionalismului, al transparenței, al respectării secretului de stat și a confidențialității informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată.

(2) În activitatea profesională și în relațiile cu cetățenii, personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare respectă și promovează normele de conduită în serviciul public, precum și prevederile legislației cu privire la transparența decizională, conflictul de interese și incompatibilități.

Articolul 3. Colaborarea cu autoritățile administrației publice și alte instituții

(1) Pentru asigurarea exercitării eficiente a competențelor încredințate sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate colaborează cu autoritățile administrației publice, cu organele de drept, cu mass-media și cu alte instituții, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare a acestora, în modul stabilit de legislație.

(2) Pentru realizarea sarcinilor sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate colaborează cu organele similare din alte state în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) Relațiile dintre personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare și reprezentanții autorităților publice/organelor de apărare națională, securitate a statului și ordine publică se bazează pe colaborarea și susținerea reciprocă în vederea exercitării calitative a atribuțiilor de serviciu.

Articolul 4. Consultarea organizațiilor sindicale

La elaborarea actelor normative prevăzute de prezenta lege sau a altor acte normative, în domeniul raporturilor de serviciu ale funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, este obligatorie consultarea organizațiilor sindicale reprezentative din sistemul administrației penitenciare.

Articolul 5. Transparența activității

(1) Transparența activității sistemului administrației penitenciare este asigurată prin colaborarea cu societatea civilă, prin plasarea informației de utilitate publică în mass-media și pe pagina web oficială a Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și prin respectarea legislației cu privire la transparența în procesul decizional.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor nu poate oferi sau face publice informațiile atribuite la secret de stat sau comercial, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare. Se interzice dezvăluirea informațiilor ce ar prejudicia onoarea, demnitatea sau siguranța persoanei, interesele legitime ale persoanei fizice și/sau juridice, ar împiedica prevenirea ori investigarea infracțiunilor sau contravențiilor ori ar favoriza comiterea acestora.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor nu poate furniza informații ce ar încălca prezumția de nevinovăție, normele de conduită a personalului din cadrul sistemului administrației penitenciare ori ar prejudicia interesele de securitate ale persoanei, ale societății sau ale statului.

(4) Administrația Națională a Penitenciarelor acordă informații persoanelor fizice și juridice în condițiile legislației în vigoare.

Articolul 6. Controlul activității sistemului administrației penitenciare

(1) Pentru asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor este obligată să prezinte Ministerului Justiției și Avocatului Poporului anual, pînă la data de 15 februarie a anului următor, raportul anual privind activitatea sistemului administrației penitenciare.

(2) Proiectul raportului anual privind activitatea sistemului administrației penitenciare este supus dezbaterilor publice cu cel puțin o lună înainte de prezentarea acestuia autorităților indicate la alin. (1) și este publicat pe pagina web oficială a Administrației

Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 7. Competența Ministerului Justiției

Ministerul Justiției coordonează și exercită controlul activității Administrației Naționale a Penitenciarelor, elaborează și promovează politica statului în domeniul sistemului administrației penitenciare, precum și exercită alte atribuții în condițiile legii.

Capitolul II. ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 8. Structura sistemului administrației penitenciare

(1) Sistemul administrației penitenciare include:

- a) Administrația Națională a Penitenciarelor;
- b) subdiviziunile Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- c) instituțiile penitenciare.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor, subdiviziunile acesteia și instituțiile penitenciare sînt persoane juridice și dispun de conturi trezoreriale, iar instituțiile penitenciare dislocate în municipiul Bender – și de conturi bancare.

(3) Efectivul-limită al sistemului administrației penitenciare se stabilește prin hotărîre de Guvern, la propunerea ministrului justiției.

(4) Administrația Națională a Penitenciarelor conduce, coordonează și asigură controlul activității subdiviziunilor Administrației Naționale a Penitenciarelor și a instituțiilor penitenciare (în continuare – instituții subordonate).

Articolul 9. Administrația Națională a Penitenciarelor

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor este autoritatea administrativă subordonată Ministerului Justiției, care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul punerii în executare a pedepselor penale privative de libertate, a măsurii preventive sub forma arestului preventiv, a sancțiunii arestului contravențional, precum și a măsurilor de siguranță aplicate persoanelor private de libertate.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor este condusă de un director, numit și eliberat din funcție de ministrul justiției, în condițiile legii.

(3) În activitatea sa, directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor este asistat de directori adjuncți. Directorii adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor sînt numiți și eliberați din funcție de ministrul justiției în condițiile legii. Funcțiile de director și director adjunct sînt funcții publice cu statut special.

(4) Regulamentul privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor se aprobă de către Guvern, iar statele de personal se aprobă de către ministrul justiției, la propunerea directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) În domeniul finanțării sistemului administrației penitenciare, Administrația Națională a Penitenciarelor exercită atribuțiile prevăzute la art. 21 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014.

(6) Administrația Națională a Penitenciarelor dispune de simbolică proprie, aprobată prin ordinul ministrului justiției și înregistrată în modul stabilit de legislație.

Articolul 10. Subdiviziunile Administrației Naționale a Penitenciarelor

(1) Subdiviziunile Administrației Naționale a Penitenciarelor sînt entități subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor de competența căroră ține asigurarea implementării politicii statului în anumite segmente din domeniile de activitate ale Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Crearea și lichidarea subdiviziunilor se aprobă de către Guvern. Regulamentele privind organizarea și funcționarea subdiviziunilor, precum și statele de personal se aprobă de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 11. Instituțiile penitenciare

(1) Instituțiile penitenciare sînt organele care asigură executarea pedepselor de către persoanele condamnate la închisoare sau la detențiune pe viață, precum și detenția provizorie a persoanelor față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv sau sancțiunea arestului contravențional.

(2) Instituțiile penitenciare sînt:

- a) penitenciarele de tip deschis;
- b) penitenciarele de tip semiînchis;
- c) penitenciarele de tip închis;
- d) centrele de detenție pentru minori și tineri;
- e) penitenciarele pentru femei;

f) casele de arest;

g) spitalele penitenciare.

(3) Categoriile persoanelor deținute în instituțiile penitenciare prevăzute la alin. (2) lit. a)-f) sînt reglementate de Codul penal și de Codul de executare.

(4) Spitalele penitenciare asigură detenția temporară a tuturor categoriilor de deținuți care necesită asistență medicală în condiții de staționar, cu respectarea cerințelor de deținere separată în funcție de maladia, sexul și vârsta persoanei, precum și de statutul procesual al acesteia.

(5) Într-o instituție penitenciară pot fi create, cu respectarea particularităților prevăzute de Codul de executare, mai multe sectoare distincte de detenție, prevăzute pentru instituțiile penitenciare specificate la alin. (2).

(6) Crearea și lichidarea instituțiilor penitenciare se aprobă prin hotărîre de Guvern, la propunerea Ministerului Justiției. Suspendarea activității instituțiilor penitenciare, crearea și lichidarea sectoarelor distincte de detenție, prevăzute la alin. (5), se aprobă de către ministrul justiției.

(7) Pe perioada suspendării activității, pentru evidența, gestionarea și paza bunurilor instituțiilor penitenciare a căror activitate a fost suspendată, prin ordinul ministrului justiției, sînt menținute statele de personal ale acestora, precum și persoanele în funcție, menținînd atribuțiile acestora, inclusiv dreptul de a semna documente financiare. Persoanele respective sînt salarizate conform funcțiilor deținute, în condițiile legislației.

(8) În cazul în care numărul persoanelor deținute în instituțiile penitenciare se micșorează ca urmare a amnistiei, a modificării legislației, a modificării condițiilor de executare a pedepselor, precum și în alte cazuri stabilite prin lege, efectivul-limită al instituțiilor respective nu se micșorează în decurs de doi ani. Directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor poate dispune detașarea funcționarilor publici cu statut special din instituțiile respective, în condițiile legii, în alte subdiviziuni ale sistemului administrației penitenciare.

(9) Regulamentele de organizare și funcționare a instituțiilor penitenciare, precum și statele de personal se aprobă de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 12. Activitatea economică în cadrul sistemului administrației penitenciare

(1) Subdiviziunile sistemului administrației penitenciare pot desfășura activitate economică, în condițiile legislației civile, pentru asigurarea antrenării în muncă a deținuților. Locurile de muncă remunerate de la bugetul de stat sînt create în conformitate cu procedura bugetară și sînt incluse în scheme de personal distincte, aprobate de directorul instituției subordonate după coordonarea acestora cu directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Pentru crearea locurilor de muncă în care, în scop de resocializare, sînt antrenați la munci remunerate sau neremunerate deținuții, în conformitate cu legislația în vigoare, subdiviziunile sistemului administrației penitenciare pot institui parteneriate publice-private, precum și încheia cu persoane fizice sau juridice contracte de prestare servicii.

(3) Antrenarea deținuților în munci remunerate de către persoanele juridice sau fizice are loc în temeiul contractului încheiat între persoanele respective și subdiviziunea sistemului administrației penitenciare. Antrenarea în muncă a deținuților nu constituie raporturi individuale de muncă în sensul legislației muncii, iar remunerarea deținuților antrenați în munci remunerate, precum și reținerea impozitelor și a altor plăți se efectuează prin intermediul subdiviziunii sistemului administrației penitenciare, în temeiul plăților percepute conform contractelor de prestări servicii.

(4) Persoanele fizice și juridice care creează locuri de muncă pentru antrenarea în muncă a deținuților în cadrul subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare și/sau prestează servicii pentru alimentarea personalului sînt scutite de plata chiriei utilajului și/sau a spațiilor utilizate în acest scop, inclusiv a spațiilor pentru depozitarea producției și a materiei prime, aflate în gestiunea subdiviziunilor respective, încheind în acest scop contracte de comodat pe un termen de pînă la 3 ani care poate fi prelungit.

(5) Pentru desfășurarea activității de comerț a gheretelor (unităților comerciale), cu scopul aprovizionării deținuților cu bunuri admise în instituțiile penitenciare, precum și pentru prestarea serviciilor de alimentație pentru angajați, Administrația Națională a Penitenciarelor selectează comercianții în bază de concurs. Activitățile respective de comerț în cadrul subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare se desfășoară în temeiul acordului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Capitolul III. COMPETENȚA, ÎMPUTERNICIRILE ȘI OBLIGAȚIILE SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Articolul 13. Competența Administrației Naționale a Penitenciarelor și a instituțiilor subordonate

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor, subdiviziunile acesteia și instituțiile penitenciare exercită, în limitele stabilite de legislația în vigoare, competențe din

domeniul justiției, securității statului și ordinii publice.

(2) Pentru realizarea obiectivelor, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate:

- a) asigură punerea în executare a pedepselor penale privative de libertate, a măsurii preventive sub forma arestului preventiv și a sancțiunii arestului contravențional;
- b) asigură ordinea de drept, legalitatea și egalitatea în instituțiile penitenciare, securitatea persoanelor private de libertate, inclusiv în timpul escortării acestora, a personalului din cadrul sistemului administrației penitenciare și a persoanelor aflate pe teritoriul instituțiilor penitenciare;
- c) mențin regimul de intrare, ieșire, precum și ordinea publică la punctele de control și de trecere în instituțiile penitenciare;
- d) asigură evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor plasate în detenție;
- e) efectuează activități speciale de investigații în modul stabilit de lege;
- f) asigură antrenarea la muncă a deținuților, asigură acestora posibilitatea instruirii în învățământul general și în cel profesional tehnic, educarea spirituală și cultural-estetică, de asemenea asigură realizarea măsurilor pentru adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție;
- g) asigură hrana, asistența medicală și obiectele de primă necesitate pentru deținuți, conform normelor stabilite de către Guvern;
- h) escortează persoanele în privința cărora sentința nu a devenit definitivă și condamnății, inclusiv cei transferați în/din străinătate;
- i) gestionează și dezvoltă sisteme informaționale integrate, culeg, stochează, prelucrează, valorifică și fac schimb de informații cu alte autorități/instituții, în conformitate cu legislația, în vederea exercitării atribuțiilor;
- j) cooperează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu alte instituții, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare a acestora;
- k) asigură, în domeniul de competență, aplicarea prevederilor tratatelor internaționale și ale actelor organizațiilor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- l) asigură cooperarea, în domeniile specifice de activitate, cu organele similare ale statelor vecine, ale altor state sau comunități de state conform tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 14. Drepturile și obligațiile Administrației Naționale a

Penitenciarelor și ale instituțiilor subordonate

(1) În exercitarea atribuțiilor, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate, conform competențelor, sînt în drept:

- a) să construiască instalații tehnico-genistice în scop de pază, supraveghere și control al instituțiilor penitenciare, să instaleze rețele speciale de comunicație, să amplaseze și să folosească tehnica, armamentul și alte mijloace speciale, în condițiile legii;
- b) să verifice documentele persoanelor și ale mijloacelor de transport la intrarea/ieșirea în/din instituțiile penitenciare, să efectueze, la intrare/ieșire, controlul corporal al persoanelor și controlul bunurilor aflate asupra acestora;
- c) să țină evidența persoanelor, a mijloacelor de transport și a datelor necesare pentru asigurarea regimului în instituțiile penitenciare și să dețină în acest scop sisteme informaționale specifice;
- d) să solicite și să primească de la autoritățile publice, persoanele fizice și juridice informații în cazurile și în limitele prevăzute de legislație;
- e) să utilizeze, în interes de serviciu și în conformitate cu legislația, mijloacele de informare în masă pentru transmiterea informației;
- f) să organizeze și să efectueze operațiuni speciale în instituțiile penitenciare, precum și să desfășoare activități informațional-analitice, măsuri profilactice pentru asigurarea regimului în instituțiile respective;
- g) să rețină făptuitorul, pentru infracțiuni comise în locurile de detenție, în timpul escortării sau în legătură cu punerea în executare a sentințelor de condamnare, să ridice corpurile delictive, să solicite informații și documente necesare pentru constatarea infracțiunii, să citeze persoane și să obțină de la acestea declarații, să procedeze la evaluarea pagubei și să efectueze orice alte acțiuni care nu suferă amîinare, cu întocmirea proceselor-verbale, în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate în condițiile Codului de procedură penală;
- h) să întreprindă măsuri de contracarare a introducerii ilegale în instituțiile penitenciare a mărfurilor și a altor bunuri, interzise sau cu acces limitat, conform legislației;
- i) să efectueze cercetări științifice, să formeze grupuri de lucru din personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare și din experți invitați pentru desfășurarea acestora, precum și pentru elaborarea de acte în probleme prioritare;
- j) să expedieze, în modul stabilit, autorităților publice, persoanelor fizice și juridice propuneri de înlăturare a cauzelor și a condițiilor care favorizează săvîrșirea

infracțiunilor și contravențiilor ce țin de competența sa;

k) să atragă, pe principii benevole, la exercitarea atribuțiilor sale persoane fizice și juridice, precum și să le stimuleze conform legislației privind activitatea specială de investigații;

l) să negocieze și să încheie, în condițiile legii, contracte și acorduri cu persoane fizice și juridice pentru soluționarea problemelor din domeniile de competență;

m) să primească în proprietate sau în posesie și în folosință, în modul și în cazurile stabilite de lege, de la persoane fizice și/sau juridice, bunuri mobile și imobile și/sau mijloace financiare.

(2) În exercitarea atribuțiilor, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate, conform competențelor, au următoarele obligații:

a) să solicite deținuților și altor persoane îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislație;

b) să aplice față de deținuți măsurile de influențare și de constrângere prevăzute de legislație;

c) să percheziționeze deținuții, mijloacele de transport aflate pe teritoriul instituțiilor penitenciare, precum și pe teritoriul aferent cu regim special, să ridice obiectele și documentele interzise, să verifice lucrurile și hainele persoanelor care intră sau ies în/din instituțiile penitenciare și în/din obiectivele în care sînt antrenați la muncă deținuții, cu excepția persoanelor menționate la art. 181 alin. (1) din Codul de executare și a avocaților cărora li se propune să depună spre păstrare lucrurile aflate asupra lor, interzise în instituțiile penitenciare, acțiunile menționate consemnîndu-se într-un proces-verbal;

d) să înregistreze deținuții, precum și să-i fotografieze, să efectueze înregistrarea audio și/sau video, să efectueze înregistrarea dactiloscopică a acestora, în limita și în cazurile stabilite de lege;

e) să efectueze examenul medical general al deținuților în scopul profilaxiei și depistării bolilor, precum și examenul medical în scopul constatării consumului de alcool, de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare, precum și în scopul constatării leziunilor corporale;

f) să utilizeze serviciile mass-mediei în vederea căutării deținuților evadați;

g) să aplice forța fizică și mijloacele speciale, să folosească și să aplice arma de foc, în cazurile și în modul stabilite de lege;

- h) să asigure în instituțiile penitenciare regimurile de detenție corespunzătoare fiecărui tip de penitenciar înființat în instituția respectivă, prevăzute în Codul de executare;
- i) să asigure deținuților posibilitatea apărării drepturilor prin intermediul procuraturii, al instanțelor judecătorești și al avocatului, inclusiv al celui care acordă asistență juridică garantată de stat;
- j) să asigure persoanelor deținute în locurile de arest preventiv respectarea statutului juridic al acestora, ținându-se cont de prezumția de nevinovăție;
- k) să asigure în locurile de arest preventiv condiții de detenție în conformitate cu prevederile Codului de executare;
- l) să acorde condamnaților susținere pentru urmarea studiilor superioare organizate în forma de învățământ cu frecvență redusă sau la distanță, precum și în cazul altor procese de instruire;
- m) să acorde prioritate, în cazul aplicării măsurilor corecționale, metodelor de convingere și de stimulare față de măsurile prohibitive și cele disciplinare;
- n) să aplice pe larg, în scopul corijării condamnaților, programe de individualizare a executării pedepsei, luându-se în considerare comportamentul, starea psihică și gradul de declasare a acestora;
- o) să garanteze libertatea conștiinței, să ofere posibilitate reprezentanților cultelor religioase și ai părților lor componente să viziteze instituțiile penitenciare pentru activități religioase;
- p) să înlesnească, prin stabilirea unor contacte preliminare cu organele de probațiune și cu agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă, adaptarea socială a persoanelor care urmează a fi eliberate din locurile de detenție, să acorde sprijin asociațiilor obștești și structurilor patronale, în ale căror atribuții intră participarea la reeducarea condamnaților, la pregătirea acestora pentru eliberare, precum și la adaptarea socială după eliberarea lor din locurile de detenție;
- q) să instituie un regim special în instituțiile penitenciare în caz de calamitate naturală, epidemie, epizootie, avarie, tulburări de masă, nesupunere în grup a deținuților, luare de ostatici, conjunctură externă, război ori în alte cazuri de forță majoră care pun în pericol viața sau sănătatea oamenilor.

(3) Pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate sînt în drept de a colecta, de a prelucra și de a păstra informațiile despre persoanele deținute, de a crea sisteme informaționale automatizate proprii, de a utiliza și avea acces gratuit, prin intermediul platformei de

interoperabilitate instituită de către Guvern, la informațiile și bazele de date incluse în registrele de stat deținute de alte autorități și instituții publice sau întreprinderi de stat, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Capitolul IV. FINANȚAREA SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE ȘI ASIGURAREA ACTIVITĂȚII ACESTUIA

Articolul 15. Finanțarea sistemului administrației penitenciare

(1) Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate sînt finanțate de la bugetul de stat, în limita alocațiilor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală, precum și din alte surse neinterzise de lege.

(2) Bugetul Administrației Naționale a Penitenciarelor se elaborează, se aprobă și se administrează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile stabilite de legislația în domeniul finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale.

(3) Autoritățile administrației publice locale pot finanța, în condițiile legii, sistemul administrației penitenciare.

Articolul 16. Asigurarea materială și tehnică

(1) Bunurile sistemului administrației penitenciare fac parte din domeniul public al statului și includ spațiile de serviciu și de detenție, edificiile de pază, sediile administrative, sediile instituțiilor de învățămînt pentru pregătirea și specializarea personalului de penitenciare, utilajele, baza instructiv-materială și mijloacele tehnice de instruire, armamentul, tehnica specială, construcțiile și alte bunuri utilizate de sistemul administrației penitenciare în exercitarea atribuțiilor.

(2) Normele de asigurare cu armament, tehnică specială, muniții, echipament și cu alte bunuri, precum și normele de consum al carburanților și lubrifianților se aprobă de către Guvern.

(3) Construcția, reconstrucția sau punerea la dispoziție spre folosință a obiectivelor destinate sistemului administrației penitenciare se efectuează potrivit normelor stabilite, în conformitate cu actele normative, ținîndu-se cont de particularitățile privind asigurarea regimului și siguranței în instituțiile penitenciare.

(4) Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate posedă, folosesc și dispun de bunuri cu drept de proprietate sau administrare economică în condițiile și în modul stabilite de legislație.

Capitolul V. PERSONALUL DIN CADRUL SISTEMULUI ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Secțiunea 1. Statutul juridic al personalului din cadrul sistemului administrației penitenciare

Articolul 17. Personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare

(1) Personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare este constituit din funcționari publici cu statut special și personal contractual.

(2) Statutul funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare este reglementat de prezenta lege și este conferit datorită naturii atribuțiilor de serviciu, care implică îndatoriri și riscuri specifice. Raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare (în continuare – funcționar public cu statut special) cad sub incidența Codului muncii în măsura în care raporturile respective nu sînt reglementate de prezenta lege.

(3) În realizarea atribuțiilor de serviciu, funcționarul public cu statut special este investit cu exercitarea prerogativelor de putere publică în limita competențelor stabilite prin lege. În executarea misiunilor de pază, escortare și supraveghere a persoanelor private de libertate, precum și în alte situații temeinic justificate, funcționarul public cu statut special poate folosi, în condițiile legii, tehnica, mijloacele speciale și armamentul din dotare. Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal.

(4) Personalului contractual din cadrul sistemului administrației penitenciare care nu are statut de funcționar public cu statut special, angajat în baza contractului individual de muncă, i se aplică legislația muncii.

(5) Atribuțiile și competențele personalului din cadrul sistemului administrației penitenciare sînt stabilite de prezenta lege, alte acte normative care reglementează activitatea sistemului administrației penitenciare și fișa postului.

(6) În temeiul caracterului specific al sarcinilor îndeplinite, care depășesc limita raporturilor obișnuite de muncă, funcționarului public cu statut special îi sînt acordate privilegii, garanții și compensații în conformitate cu prezenta lege și alte acte normative.

Articolul 18. Activitatea profesională a funcționarului public cu statut special

(1) Activitatea profesională a funcționarului public cu statut special se desfășoară în interesul comunității prin punerea în aplicare a legislației privind executarea pedepselor privative de libertate și a măsurilor preventive și de siguranță dispuse de instanța de judecată în cursul procesului penal, în limita competențelor stabilite prin

lege, precum și a sancțiunii arestului contravențional.

(2) Funcționarul public cu statut special se subordonează conducătorilor ierarhic superiori și este obligat să respecte prevederile reglementărilor interne și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhic superiori privind activitatea sa profesională.

(3) Funcționarul public cu statut special are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispoziției pe care o consideră ilegală sau care este vădit ilegală, primită de la conducători, indiferent dacă dispoziția a fost formulată în scris sau nu. Funcționarul public cu statut special este obligat să aducă la cunoștință această situație conducătorului ierarhic superior al persoanei care a emis dispoziția.

(4) Pentru sesizarea cu bună-credință cu privire la dispozițiile ilegale ale superiorului, funcționarul public cu statut special nu poate fi sancționat sau prejudiciat în drepturi.

(5) Conducătorii poartă răspundere pentru legalitatea și oportunitatea dispozițiilor emise, fiind obligați să verifice modul de îndeplinire a dispozițiilor respective.

Secțiunea 2. Categoriile și clasificarea funcțiilor publice cu statut special. Gradele speciale

Articolul 19. Categoriile funcțiilor publice cu statut special. Gradele speciale

(1) Funcțiile publice cu statut special se împart în două categorii, în funcție de nivelul minim al studiilor necesare pentru ocuparea acestora, după cum urmează:

a) categoria A, corpul ofițerilor de penitenciare – cuprinde funcțiile publice cu statut special pentru a căror ocupare este necesară deținerea studiilor superioare, absolvite cu diplomă de studii superioare de licență sau alt act de studii echivalent, eliberată de o instituție de învățământ acreditată de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării sau de o instituție de învățământ din alt stat acreditată conform legislației statului respectiv;

b) categoria B, corpul agenților de penitenciare – cuprinde funcțiile publice cu statut special pentru a căror ocupare este necesară deținerea unor studii corespunzătoare funcției. Nivelul de învățământ și ciclul de studii minim necesare pentru ocuparea funcțiilor corpului agenților de penitenciare se stabilesc conform Nomenclatorului aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(2) Funcționarii publici cu statut special se diferențiază pe grade speciale, aferente corpului din care fac parte, în ordine regresivă, după cum urmează:

1) categoria A, corpul ofițerilor de penitenciare:

- a) chestor de justiție;
- b) comisar-șef de justiție;
- c) comisar principal de justiție;
- d) comisar de justiție;
- e) inspector principal de justiție;
- f) inspector superior de justiție;
- g) inspector de justiție;

2) categoria B, corpul agenților de penitenciare:

- a) agent-șef principal de justiție;
- b) agent-șef de justiție;
- c) agent-șef adjunct de justiție;
- d) agent principal de justiție;
- e) agent superior de justiție;
- f) agent de justiție.

(3) Persoanelor încadrate în sistemul administrației penitenciare din autorități publice/organe de apărare națională, securitate a statului și ordine publică li se echivalează gradele speciale sau militare deținute cu gradele speciale prevăzute de prezenta lege, fiind luată în considerare și vechimea în gradele respective. Echivalarea gradelor speciale sau militare se efectuează în modul stabilit prin ordinul ministrului justiției.

(4) Gradul special poate fi primar sau următor.

(5) În conformitate cu prevederile art. 83, la gradele speciale ale persoanelor aflate în grupa de rezervă se adaugă cuvintele „în rezervă”, iar la gradele speciale ale celor aflate în grupa de retragere – cuvintele „în retragere”.

Articolul 20. Clasificarea funcțiilor publice cu statut special

(1) Conform nivelului atribuțiilor titularului, funcțiile publice cu statut special se clasifică în:

- a) funcții de conducere;

b) funcții de execuție.

(2) Funcțiile publice cu statut special se stabilesc prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor și se diferențiază prin categorie, grad special și nivel de ierarhizare.

Capitolul VI. CARIERA FUNCȚIONARULUI PUBLIC CU STATUT SPECIAL

Secțiunea 1. Încadrarea în sistemul administrației penitenciare

Articolul 21. Organizarea carierei funcționarului public cu statut special

(1) În condițiile prezentei legi, reglementarea carierei funcționarului public cu statut special vizează:

- a) încadrarea în funcția publică cu statut special;
- b) acordarea și retragerea gradului special, retrogradarea și restabilirea în gradul special;
- c) promovarea în funcție;
- d) conferirea categoriei de calificare;
- e) evaluarea activității profesionale;
- f) formarea profesională;
- g) stimularea;
- h) modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu.

(2) Managementul carierei funcționarului public cu statut special este asigurat de către Administrația Națională a Penitenciarelor, iar regulile și condițiile privind evoluarea în carieră, inclusiv privind organizarea și desfășurarea perioadei de probă, a cursurilor de formare profesională prevăzute la art. 40, a evaluării și reevaluării activității profesionale pentru confirmarea în funcție, se stabilesc prin regulament aprobat prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 22. Condiții pentru încadrarea în funcția publică cu statut special

(1) Poate obține calitatea de funcționar public cu statut special persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) deține cetățenia Republicii Moldova și are domiciliul pe teritoriul acesteia;

- b) a atins vârsta de 18 ani;
- c) posedă limba română;
- d) deține studiile corespunzătoare funcției pentru care candidează;
- e) este aptă din punct de vedere medical și recomandată psihologic pentru exercitarea funcției respective;
- f) nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea de infracțiuni, nu se află sub urmărire penală și nu a fost liberată de răspundere penală în temeiurile indicate la art. 53 din Codul penal;
- g) întrunește condițiile specifice postului, stabilite prin ordinul ministrului justiției;
- h) nu a fost eliberată din funcție drept urmare a declarării persoanei ca fiind necorespunzătoare din punct de vedere profesional și nu a fost concediată, în ultimii 5 ani, dintr-o funcție publică sau funcție publică cu statut special pentru încălcarea disciplinei muncii;
- i) nu este privată de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate prin hotărâre judecătorească definitivă;
- j) nu este membru al unui partid sau al unei organizații social-politice;
- k) are vechimea minimă necesară pentru funcția de conducere la care candidează în condițiile prevăzute la art. 24.
- l) nu are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate.

(2) La încadrarea în sistemul administrației penitenciare și, ulterior, la promovarea în funcții superioare, candidatul este supus unui control special, în modul stabilit prin ordinul ministrului justiției, unui test de aptitudini profesionale, precum și evaluării psihologice. Candidatul este obligat să depună, în condițiile legii, declarația de avere și interese personale.

(3) Candidatul este încadrat în sistemul administrației penitenciare numai după exprimarea, în formă scrisă, a acordului cu privire la:

- a) testarea integrității profesionale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale;
- b) evaluarea psihologică periodică privind menținerea aptitudinilor necesare pentru exercitarea atribuțiilor;

c) testarea la poligraf, în timpul efectuării controlului periodic sau selectiv al activității de serviciu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 269/2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf);

d) prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) La încadrarea în sistemul administrației penitenciare, candidatul este supus înregistrării dactiloscopice de stat obligatorii în conformitate cu Legea nr. 1549/2002 cu privire la înregistrarea dactiloscopică de stat.

Articolul 23. Modalitățile încadrării în funcția publică cu statut special

(1) Încadrarea în funcția publică cu statut special se efectuează prin următoarele modalități:

a) prin concurs;

b) prin repartizarea absolvenților instituțiilor de învățământ din țară și de peste hotare pentru pregătirea personalului de penitenciare;

c) prin transferul militarilor și funcționarilor publici cu statut special din autoritățile publice/organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică;

d) prin promovarea în funcție.

(2) La selectarea candidaților pentru încadrarea în funcția publică cu statut special, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate garantează aplicarea principiului competiției deschise, al transparenței, al competenței și meritelor profesionale și al egalității accesului la funcțiile publice cu statut special.

Articolul 24. Încadrarea prin concurs

(1) Încadrarea în funcțiile de director și de director adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, de șef al subdiviziunii interne a Administrației Naționale a Penitenciarelor și de director al instituției prevăzute la art. 10 și 11 se efectuează prin concurs, la care pot participa persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și au o vechime de cel puțin 3 ani într-o funcție cu același nivel de studii și aceeași specialitate ca și funcția pentru care candidează.

(2) Încadrarea în funcțiile de conducere, altele decât cele indicate la alin. (1), se efectuează prin promovarea în funcție, în condițiile art. 36, sau prin concurs, la care pot participa persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și au o vechime de cel puțin 3 ani într-o funcție cu același nivel de studii și aceeași specialitate ca și funcția pentru care candidează.

(3) Încadrarea în funcțiile de execuție se efectuează prin promovarea în funcție, în condițiile art. 36, sau prin concurs, la care pot participa persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

(4) Regulile de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcțiilor publice cu statut special, precum și condițiile de participare se stabilesc prin regulament aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(5) La desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor publice cu statut special pot asista, în calitate de observatori, reprezentanți ai societății civile.

(6) Litigiile cu privire la concursul pentru ocuparea funcțiilor publice cu statut special se soluționează în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Articolul 25. Încadrarea prin repartizarea absolvenților instituțiilor de învățământ pentru pregătirea personalului de penitenciare

(1) Prin repartizare sînt încadrați în funcțiile publice cu statut special absolvenții instituțiilor de învățământ pentru pregătirea personalului de penitenciare, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

(2) Persoanele, selectate de Administrația Națională a Penitenciarilor, admise la instituțiile de învățământ superior pentru pregătirea personalului de penitenciare, semnează un angajament prin care se obligă să activeze în sistemul administrației penitenciare cel puțin 5 ani după absolvirea studiilor respective.

(3) Persoanele, selectate de Administrația Națională a Penitenciarilor, admise la instituțiile de învățământ pentru pregătirea agenților de penitenciare, semnează un angajament prin care se obligă să activeze în sistemul administrației penitenciare cel puțin 3 ani după absolvirea studiilor respective.

(4) În cazul în care nu respectă angajamentul, persoanele indicate la alin. (2) și (3) sînt obligate să restituie cheltuielile de școlarizare proporțional cu perioada rămasă pînă la finele termenului pentru care au semnat angajamentul, cu excepția cazului în care nerespectarea angajamentului nu se datorează unor motive imputabile acestora.

(4-1) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile funcționarului public cu statut special sau dacă, în decurs de 6 luni de la eliberare, acesta este reangajat, o singură dată, în instituția din care s-a eliberat sau este angajat într-o instituție ori autoritate publică, finanțată din bugetul de stat, într-o funcție ce implică îndeplinirea serviciului militar sau special și a activat un termen minim prevăzut de actele normative sau de contract.

(4-2) Personalul sistemului administrației penitenciare care a realizat studiile cu finanțare bugetară este scutit de restituirea cheltuielilor de școlarizare dacă, în decurs de 6 luni de la eliberare din instituția în care a fost repartizat, s-a angajat în cadrul sistemului administrației penitenciare și a activat un termen minim prevăzut de actele normative sau de contract.

(5) Mijloacele financiare încasate se varsă la bugetul de stat.

Articolul 26. Încadrarea prin transfer

În cazul în care funcțiile publice cu statut special de execuție vacante nu au fost ocupate prin promovare în funcție sau prin concurs, acestea pot fi ocupate prin transferul militarilor și funcționarilor publici cu statut special din autoritățile publice/organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22.

Secțiunea 2. Numirea în funcție a funcționarilor publici cu statut special

Articolul 27. Numirea în funcția publică cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special sînt numiți în funcție prin ordin, cu acordarea gradelor speciale, în condițiile prezentei legi.

(2) Absolventul instituției de învățămînt superior pentru pregătirea personalului de penitenciare, învățămînt cu frecvență, care deține diplomă de studii superioare de licență, încadrat prin repartizare, este numit în funcție de execuție, ca funcționar public cu statut special de categoria A, cu acordarea gradului special „inspector de justiție”.

(3) Absolventul instituției de învățămînt pentru pregătirea agenților de penitenciare, încadrat prin repartizare, este numit în funcție de execuție, ca funcționar public cu statut special de categoria B, cu acordarea gradului special maxim prevăzut pentru funcția în care este numit.

(4) Persoana, absolventă a instituției de învățămînt superior și care deține diplomă de studii superioare de licență, declarată învingătoare a concursului pentru ocuparea funcției de ofițer este numită în funcție ca funcționar public cu statut special de categoria A, cu acordarea gradului special „inspector de justiție”, indiferent de gradul special maxim prevăzut pentru funcția respectivă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 19 alin. (3) și a cazului în care gradul special în rezervă al persoanei este mai mare.

(5) Persoana, absolventă a instituției de învățămînt superior și care deține diplomă de studii superioare de licență, declarată învingătoare a concursului pentru ocuparea

funcției de agent este numită în funcție ca funcționar public cu statut special de categoria B, cu acordarea gradului special „agent-șef adjunct de justiție”, indiferent de gradul special maxim prevăzut pentru funcția respectivă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 19 alin. (3) și a cazului în care gradul special în rezervă al persoanei este mai mare.

(6) Ofițerii în activitate sau în rezervă nu pot fi încadrați în sistemul administrației penitenciare în funcțiile pentru care sînt prevăzute grade speciale aferente corpului de agenți de penitenciare.

(7) La numirea în funcția publică cu statut special, persoanele supuse serviciului militar se radiază din evidența militară și se trec în evidența sistemului administrației penitenciare.

Articolul 28. Perioada de probă și evaluarea activității funcționarului public cu statut special debutant

(1) Este considerat funcționar public cu statut special debutant persoana care exercită funcția publică cu statut special în perioada de probă, pînă la confirmarea în funcție.

(2) Este exceptat de perioada de probă și de confirmare în funcție funcționarul public cu statut special care:

a) este numit în funcția de director sau director adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, șef al subdiviziunii interne a Administrației Naționale a Penitenciarelor și director al instituției subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) este încadrat prin concurs în funcție de conducere, alta decît cele prevăzute la lit. a), și care, la data desfășurării concursului, avea cel puțin 3 ani vechime într-o funcție cu același nivel de studii și aceeași specialitate;

c) este încadrat în funcție de execuție prin repartizare;

d) este încadrat prin concurs în funcție de execuție și care, la data desfășurării concursului, avea cel puțin 3 ani vechime în altă funcție cu același nivel de studii și aceeași specialitate.

(3) Perioada de probă are drept scop verificarea cunoștințelor, abilităților și aptitudinilor profesionale în exercitarea funcției, formarea practică a funcționarului public cu statut special debutant la locul de muncă, precum și cunoașterea de către acesta a specificului activității în cadrul sistemului administrației penitenciare.

(4) Perioada de probă este de un an și constituie vechime în serviciu și vechime în muncă în specialitate.

(5) În perioada de probă, funcționarul public cu statut special debutant este obligat să-și continue pregătirea profesională.

(6) După finalizarea perioadei de probă, activitatea profesională a funcționarului public cu statut special debutant este evaluată de conducătorul ierarhic superior, care, în baza rezultatelor evaluării, propune confirmarea în funcție a acestuia sau încetarea raporturilor de serviciu.

(7) Funcționarul public cu statut special debutant care nu este de acord cu rezultatele evaluării activității profesionale, prevăzută la alin. (6), poate solicita reevaluarea activității profesionale de către o comisie instituită de conducătorul subdiviziunii sistemului administrației penitenciare și formată din 3 funcționari publici cu statut special din cadrul subdiviziunii respective, care au o vechime în serviciu de cel puțin 5 ani.

(8) Funcționarul public cu statut special debutant care, în urma evaluării activității profesionale prevăzute la alin. (6) și/sau a reevaluării activității profesionale prevăzute la alin. (7), a obținut cel puțin calificativul „satisfăcător” este confirmat în funcție.

(9) Funcționarul public cu statut special debutant care, în urma evaluării activității profesionale prevăzute la alin. (6) și/sau a reevaluării activității profesionale prevăzute la alin. (7), a obținut calificativul „nesatisfăcător” este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, iar raporturile de serviciu cu acesta încetează.

Articolul 29. Competențe privind managementul resurselor umane în sistemul administrației penitenciare

(1) Numirea în funcție și eliberarea din funcție a directorului și a directorului adjunct ai Administrației Naționale a Penitenciarelor se efectuează în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2) și, respectiv, ale art. 9 alin. (3). Modificarea raporturilor de serviciu ale directorului și ale directorului adjunct se efectuează prin ordinul ministrului justiției.

(2) Numirea în funcție și eliberarea din funcție, precum și modificarea raporturilor de serviciu pentru funcțiile de șef al subdiviziunii interne a Administrației Naționale a Penitenciarelor și de director al instituției subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor se efectuează prin ordinul ministrului justiției.

(3) Numirea în funcție și eliberarea din funcție pentru alte funcții de conducere decât cele menționate la alin. (1) și (2), precum și pentru funcțiile de execuție din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al instituțiilor subordonate, se efectuează, după caz, prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor sau al conducătorului instituției respective, potrivit competenței stabilite prin ordinul ministrului justiției, în condițiile legii.

(4) Ordinul de numire în funcție, la care se anexează fișa postului, se aduce la cunoștința funcționarului public cu statut special contra semnătură. Copia de pe fișa postului se înmânează funcționarului public cu statut special.

Articolul 30. Jurământul de credință a funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special confirmați în funcție depun jurământul de credință în fața directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, în fața conducătorilor instituțiilor subordonate, în prezența a cel puțin doi funcționari publici cu statut special dintre care unul este conducătorul subdiviziunii interne în care activează funcționarul public cu statut special.

(2) Jurământul de credință are următorul cuprins: „Jur să respect Constituția Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Dacă voi încălca acest jurământ, sînt gata să port răspundere cu toată rigoarea legii.”

(3) Jurământul de credință, semnat de funcționarul public cu statut special, precum și de directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de conducătorul instituției subordonate, se anexează la dosarul personal al funcționarului public cu statut special.

(4) Directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor depune jurământul de credință în fața ministrului justiției sau secretarului general de stat al Ministerului Justiției.

(5) Refuzul depunerii jurământului se consemnează și atrage revocarea actului de numire în funcție.

Articolul 31. Monitorizarea conduitei funcționarilor publici cu statut special

(1) Subdiviziunea specializată a Administrației Naționale a Penitenciarelor întreprinde măsuri pentru asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor funcționarilor publici cu statut special prin identificarea corespunderii conduitei funcționarului public cu statut special în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu exigențele de conduită ireproșabilă, stabilite în Codul deontologic al funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin ordinul ministrului justiției.

(2) Procedura de monitorizare a conduitei funcționarului public cu statut special se stabilește prin ordinul ministrului justiției.

(3) Rezultatele monitorizării conduitei funcționarului public cu statut special se remit angajatorului pentru luarea deciziei.

Secțiunea 3. Evidența funcționarilor publici cu statut special

Articolul 32. Dosarul personal și evidența funcționarilor publici cu statut special

- (1) Pentru fiecare funcționar public cu statut special se ține un dosar personal confidențial în condițiile prevederilor legale privind evidența funcțiilor publice cu statut special și a funcționarilor publici cu statut special.
- (2) Modul de gestionare și evidență, manuală și electronică, a datelor privind funcționarii publici cu statut special se stabilește prin ordinul ministrului justiției.
- (3) Se interzice introducerea în dosarul personal a oricăror documente cu privire la religie ori credință, orientarea sexuală, opiniile politice, apartenența sindicală, originea socială și cu privire la orice elemente discriminatorii.
- (4) Funcționarul public cu statut special are acces la propriul dosar personal fără restricții și, la cerere, i se pot elibera copii de pe actele din dosar.
- (5) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența funcțiilor publice cu statut special și a funcționarilor publici cu statut special, precum și la dosarul personal al funcționarului public cu statut special, au obligația, în condițiile legii, de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal.
- (6) Pentru încălcarea prevederilor alin. (5), persoanele respective poartă răspundere în condițiile legii.
- (7) Datele despre funcționarul public cu statut special nu se includ în registrul funcțiilor publice și al funcționarilor publici.

Secțiunea 4. Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special

Articolul 33. Modul de evaluare a activității profesionale

Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special se efectuează anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 34. Procedura de evaluare a activității profesionale

(1) Conducătorii direcți ai funcționarilor publici cu statut special sînt obligați să completeze și să noteze anual, în fișa de evaluare a activității, performanțele profesionale individuale obținute de către aceștia în anul precedent.

(2) În urma evaluării activității profesionale, funcționarul public cu statut special este apreciat cu unul dintre următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător” sau „nesatisfăcător”.

(3) Rezultatele evaluării activității profesionale a funcționarului public cu statut special se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la:

a) stabilirea mărimii salariului de funcție, în limita grilei sau a categoriei de salarizare, stabilirea indemnizațiilor, sporurilor și a altor suplimente la salariu;

b) promovarea în funcție;

c) acordarea următorului grad special;

d) conferirea unei categorii de calificare superioare;

e) încetarea raporturilor de serviciu.

(4) În cadrul procedurii de evaluare a activității profesionale ale funcționarului public cu statut special se identifică necesitățile de dezvoltare profesională ale acestuia.

Articolul 35. Efectele rezultatelor insuficiente ale evaluării activității profesionale

(1) Funcționarul public cu statut special care a obținut calificativul „satisfăcător” nu poate fi promovat în funcție, avansat în grad special sau categorie de calificare în anul următor.

(2) Funcționarul public cu statut special care a obținut calificativul „nesatisfăcător” nu poate fi avansat în grad special sau categorie de calificare în anul următor, precum și urmează a fi transferat într-o funcție inferioară prin ordinul ministrului justiției, al directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al conducătorului instituției subordonate. În cazul lipsei unei funcții inferioare în statele de personal ale subdiviziunii, funcționarul respectiv urmează a fi transferat la o funcție inferioară în cadrul sistemului administrației penitenciare. În cazul în care funcționarul public cu statut special nu acceptă transferul în funcția inferioară, raporturile de serviciu cu acesta încetează.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), funcționarul public cu statut special care deține o funcție de execuție cu nivel de ierarhizare minim, apreciat cu calificativul „nesatisfăcător”, este menținut în funcție pînă la următoarea evaluare a activității profesionale anuale. În cazul obținerii repetate a calificativului „nesatisfăcător”, raporturile de serviciu cu acesta încetează.

(4) În cazul în care funcționarul public cu statut special este apreciat cu calificativul „nesatisfăcător” în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit alin. (2), raporturile de serviciu cu acesta încetează.

Secțiunea 5. Promovarea în funcție. Avansarea în grad special și categorii de calificare

Articolul 36. Condițiile generale de promovare în funcție, precum și de avansare în grad special și în categorii de calificare

(1) În temeiul rezultatelor evaluării activității profesionale, funcționarii publici cu statut special au dreptul de a fi promovați în funcție, de a avansa în grad special și în categorii de calificare, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Promovarea în funcție a funcționarilor publici cu statut special, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, are loc în bază de concurs, în limita funcțiilor vacante prevăzute de statele de personal.

(3) Funcționarul public cu statut special poate fi promovat fără concurs într-o funcție imediat superioară, la aceeași poziție din statele de personal, în temeiul rezultatelor evaluării anuale a activității profesionale.

(4) Gradele speciale sînt acordate de către:

a) Președintele Republicii Moldova – pentru gradul special „chestor de justiție”, la propunerea ministrului justiției;

b) ministrul justiției – pentru gradul special „comisar-șef de justiție”, la propunerea directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor – pentru corpul ofițerilor de penitenciare, pînă la gradul special „comisar principal de justiție”, precum și pentru corpul agenților de penitenciare din aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

d) conducătorii instituțiilor subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor – pentru corpul agenților de penitenciare din instituțiile respective.

(5) Funcționarul public cu statut special poate fi avansat în gradul special următor dacă a împlinit termenul de aflare în gradul special deținut și dacă a fost apreciat în ultimii doi ani cel puțin cu calificativul „bine”.

(6) Funcționarul public cu statut special poate fi avansat în gradul special următor înaintea împlinirii termenului de aflare în gradul special, ca formă de stimulare

prevăzută la art. 54 alin. (2) lit. f), o singură dată pe durata activității în cadrul sistemului administrației penitenciare dacă a fost apreciat în ultimul an cu calificativul „foarte bine” și dacă are împlinit cel puțin jumătate din termenul de aflare în gradul special deținut.

(7) La încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare, funcționarul public cu statut special în activitate care deține gradul special „comisar principal de justiție” de minim 5 ani, care a fost încadrat, în perioada respectivă, cel puțin 3 ani în funcții pentru care este prevăzut gradul special maxim de „comisar-șef de justiție” și care a fost apreciat, în ultimii 3 ani, cel puțin cu calificativul „bine” poate fi avansat, în condițiile legii, în gradul special „comisar-șef de justiție”.

Articolul 37. Termenele de aflare în grade speciale

(1) Se stabilesc următoarele termene de aflare în grade speciale, în limita gradului special maxim prevăzut pentru funcția deținută:

- a) comisar principal de justiție – 5 ani;
- b) comisar de justiție – 4 ani;
- c) inspector principal de justiție – 3 ani;
- d) inspector superior de justiție – 3 ani;
- e) inspector de justiție – 2 ani;
- f) agent-șef de justiție – 5 ani;
- g) agent-șef adjunct de justiție – 4 ani;
- h) agent principal de justiție – 3 ani;
- i) agent superior de justiție – 2 ani.

(2) Nu se stabilesc termene de aflare în gradele speciale „agent-șef principal de justiție”, „comisar-șef de justiție” și „chestor de justiție”.

(3) Gradul special „agent-șef adjunct de justiție” poate fi acordat funcționarilor publici cu statut special de categoria B la absolvirea instituțiilor de învățământ superior, în temeiul actelor ce confirmă studiile respective, indiferent de termenul de aflare în gradul special precedent și de gradul special maxim prevăzut pentru funcția deținută.

(4) Gradul special „chestor de justiție” poate fi acordat în virtutea funcției deținute de director sau de director adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, indiferent de termenul de aflare în gradul special de „comisar-șef de justiție”.

Articolul 38. Acordarea și retragerea gradelor speciale

(1) Gradele speciale următoare, în cadrul aceleiași categorii, se acordă în ordinea crescătoare a gradelor speciale, în limita gradului maxim prevăzut pentru funcția deținută.

(2) Gradele speciale, în cadrul aceleiași categorii, se acordă strict la împlinirea termenelor prevăzute la art. 37 și doar dacă sînt îndeplinite condițiile legale privind avansarea în gradul special.

(3) Prezentarea pentru acordarea gradului special următor funcționarului public cu statut special nu se efectuează în perioada:

- a) acțiunii sancțiunii disciplinare;
- b) anchetei de serviciu;
- c) urmăririi penale;
- d) altor concedii decît cele de odihnă anuale, de studii și medicale.

(4) Trecerea funcționarilor publici cu statut special din corpul agenților de penitenciare în corpul ofițerilor de penitenciare se efectuează prin concurs, în limita funcțiilor vacante prevăzute în statele de personal ale subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare, dacă sînt îndeplinite condițiile prezentei legi.

(5) Funcționarilor publici cu statut special li se pot retrage gradele speciale doar prin hotărîre definitivă a instanței judecătorești.

Articolul 39. Categoriile de calificare

(1) Pentru funcționarii publici cu statut special sînt stabilite, în ordine regresivă, următoarele categorii de calificare:

- a) specialist de categorie superioară;
- b) specialist de categoria I;
- c) specialist de categoria a II-a.

(2) Categoria de calificare „specialist de categoria a II-a” se conferă funcționarului public cu statut special confirmat în funcție sau exceptat de perioada de probă în termen de 3 zile lucrătoare de la confirmarea în funcție sau, după caz, numirea în funcție, dacă acesta nu deține categorie de calificare superioară.

(3) Conferirea categoriei de calificare imediat superioare are loc dacă funcționarul public cu statut special a obținut cel puțin calificativul „bine” la 3 evaluări anuale ale activității profesionale sau calificativul „foarte bine” la ultimele două evaluări anuale ale activității profesionale.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), funcționarului public cu statut special care deține categoria de calificare „specialist de categoria a II-a” i se poate conferi categoria de calificare „specialist de categorie superioară” în cazul îndeplinirii unor misiuni de importanță deosebită și dacă a obținut calificativul „foarte bine” la ultimele două evaluări anuale ale performanțelor profesionale. Aprecierea caracterului deosebit al misiunii este de competența conducătorului cu drept de conferire a categoriilor de calificare.

(5) Funcționarul public cu statut special își păstrează categoria de calificare deținută în cazul transferului sau al promovării în funcție, al detașării, al asigurării interimatului unei funcții de conducere, precum și al reangajării în cadrul sistemului administrației penitenciare.

(6) Categoria de calificare se conferă de către persoana care deține competența legală de numire în funcție a funcționarului public cu statut special, printr-un act administrativ. Copia de pe actul administrativ prin care s-a conferit categoria de calificare se păstrează în dosarul personal al funcționarului respectiv.

(7) Persoanelor transferate în sistemul administrației penitenciare din autoritățile publice/organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică li se echivalează categoriile de calificare deținute cu categoriile de calificare prevăzute de prezenta lege, ținându-se cont și de vechimea în categoriile de calificare respective.

(8) Pentru săvârșirea unor acțiuni ilegale pentru care este prevăzută răspundere penală, precum și în cazul în care categoria de calificare a fost conferită cu încălcarea legislației, funcționarului public cu statut special îi poate fi retrasă categoria de calificare prin hotărâre judecătorească definitivă.

Secțiunea 6. Formarea profesională a funcționarilor publici cu statut special

Articolul 40. Formarea profesională

(1) Funcționarii publici cu statut special au obligația să urmeze un curs de perfecționare corespunzător funcției în care au fost numiți, cu excepția celor încadrați potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) și (2), iar funcționarii publici cu statut special debutanți au obligația să urmeze, în perioada de probă, un curs de formare profesională inițială organizat de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

(2) Funcționarii publici cu statut special au obligația de a-și perfecționa, în mod continuu, abilitățile și pregătirea profesională, precum și de a participa la cursuri de formare profesională continuă. Formarea profesională a funcționarilor publici cu statut special se efectuează conform cerințelor generale ale practicii administrației penitenciare și cerințelor specifice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu.

Articolul 41. Organizarea și desfășurarea formării profesionale

(1) Metodologia de organizare și desfășurare a formării profesionale a funcționarilor publici cu statut special și criteriile de evaluare a rezultatelor acesteia se stabilesc prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În cazul în care cursurile de formare profesională se desfășoară în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarii publici cu statut special beneficiază de drepturile aferente delegării, prevăzute de prezenta lege și de alte acte normative.

(3) Pentru delegarea la cursuri de formare profesională în străinătate, organizate sau finanțate de Administrația Națională a Penitenciarelor, funcționarii publici cu statut special sînt selectați în bază de concurs, organizat în condițiile stabilite prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 42. Drepturile și obligațiile funcționarului public cu statut special aferente formării profesionale

(1) Pe durata cursurilor de formare profesională continuă, organizate la inițiativa sau în interesul Administrației Naționale a Penitenciarelor, funcționarului public cu statut special i se menține salariul mediu. Dacă durata cursurilor respective depășește 180 de zile calendaristice consecutive și funcționarul public cu statut special este scos din activitate, raporturile de serviciu cu acesta sînt suspendate în circumstanțe ce nu depind de voința părților, fără plata salariului.

(2) Funcționarul public cu statut special care urmează cursuri de formare profesională cu o durată mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, precum și cel care urmează studii superioare de masterat, organizate în țară sau în străinătate, cu excepția celor urmate pe cont propriu, și care, în perioadele respective, dispun de drepturi salariale semnează un angajament prin care se obligă să activeze în sistemul administrației penitenciare cel puțin 3 ani după absolvirea cursurilor/ studiilor respective.

Articolul 43. Cheltuielile privind formarea profesională

(1) Funcționarul public cu statut special care nu respectă angajamentul prevăzut la art. 42 alin. (2), precum și cel care nu a absolvit, din vina sa, cursurile de formare profesională sînt obligați să restituie cheltuielile suportate pentru formarea

profesională, precum și drepturile salariale încasate pe perioadele respective, calculate în condițiile legii.

(2) În cazul încetării raporturilor de serviciu ale funcționarului public cu statut special după finalizarea cursurilor de formare profesională și înainte de expirarea termenului de 3 ani, acesta este obligat să restituie cheltuielile suportate pentru formarea profesională proporțional cu perioada rămasă pînă la împlinirea termenului respectiv.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile funcționarului public cu statut special sau dacă, în decurs de 6 luni de la eliberare, acesta este reangajat, o singură dată, în instituția din care s-a eliberat sau este angajat într-o instituție ori autoritate publică, finanțată din bugetul de stat, într-o funcție ce implică îndeplinirea serviciului militar sau special. Instituția sau autoritatea publică în care sunt angajate persoanele prevăzute la alin. (1) va informa Administrația Națională a Penitenciarelor despre acest fapt în termen de 3 luni.

(4) În cazul în care persoanele indicate la alin. (1) din prezentul articol se eliberează din serviciu avînd o vechime totală în serviciu mai mică de 3 ani după absolvirea cursurilor de formare profesională potrivit art. 42, acestea restituie cheltuielile pentru studii/instruiri în mărimea dedusă din împărțirea sumei cheltuielilor suportate de bugetul de stat pe parcursul perioadei de instruire la perioada aflării în serviciu. În cazul refuzului de a restitui benevol cheltuielile pentru studii/instruiri, intentarea acțiunii civile în instanța de judecată privind recuperarea cheltuielilor respective este efectuată de către ultima instituție sau autoritate publică cu care a avut raporturi de serviciu.

(5) Mijloacele financiare încasate se varsă la bugetul de stat.

Capitolul VII. DREPTURILE, CONDIȚIILE DE MUNCĂ ȘI ÎNDATORIRILE FUNCȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL

Secțiunea 1. Drepturile funcționarilor publici cu statut special

Articolul 44. Drepturile funcționarului public cu statut special

Funcționarului public cu statut special îi sînt garantate drepturile cu privire la:

a) retribuirea muncii și alte plăți aferente, în condițiile legii;

b) ajutoare materiale și alte drepturi bănești, ale căror quantumuri se stabilesc prin lege sau alte acte normative;

- c) rații alimentare, în condițiile stabilite prin hotărîre de Guvern;
- d) servicii de asistență psihologică, pentru el și pentru membrii familiei, atît pe durata activității profesionale, cît și după trecerea în rezervă;
- e) concedii;
- f) pensie, în condițiile Legii nr. 1544/1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne;
- g) indemnizații de transfer, de delegare sau de detașare, precum și cu privire la decontarea cheltuielilor de cazare, în conformitate cu legislația în vigoare;
- h) încadrarea activității ca fiind desfășurată în condiții deosebite, în condiții speciale sau în alte condiții de muncă, conform legislației;
- i) compensarea riscului profesional care rezultă din desfășurarea lucrărilor cu condiții grele și nocive sau deosebit de grele și deosebit de nocive;
- j) portul permanent al armei din dotare, în condițiile legii;
- k) despăgubiri, acordate din bugetul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în cazul în care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, viața, sănătatea ori bunurile funcționarului public cu statut special, ale soțului/soției și/sau ale persoanelor aflate la întreținerea acestuia sînt afectate. Despăgubirile respective se acordă în condițiile stabilite prin hotărîre de Guvern.

Articolul 45. Legitimarea funcționarului public cu statut special

- (1) Funcționarul public cu statut special poartă uniformă și echipament specific, atribuite gratuit. Modelul uniformei, însemnele și normele de asigurare cu uniformă sînt aprobate de către Guvern.
- (2) Regulile de purtare a uniformei sînt stabilite prin ordinul ministrului justiției.
- (3) Legitimația de serviciu confirmă statutul și împuternicirile funcționarului public cu statut special, inclusiv dreptul de a purta armă. Modelul și ordinea de eliberare a legitimației de serviciu sînt stabilite prin ordinul ministrului justiției.
- (4) Funcționarul public cu statut special poate purta și alte semne distinctive ale Administrației Naționale a Penitenciarelor sau ale instituțiilor subordonate, atribuite gratuit, potrivit modului stabilit prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 46. Asigurarea de stat obligatorie.

Garanții în caz de deces, de pierdere a capacității

de muncă și de încadrare în grad de dizabilitate

(1) Viața, sănătatea și capacitatea de muncă a funcționarului public cu statut special sînt supuse asigurării de stat obligatorii din contul bugetului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Plata despăgubirii de asigurare nu se efectuează dacă evenimentul asigurat a survenit din cauza săvîrșirii de către funcționarul public cu statut special:

a) a unei infracțiuni sau contravenții;

b) a unei fapte consecință a consumului benevol de băuturi alcoolice, de substanțe narcotice, psihotrope sau de alte substanțe cu efecte similare;

c) a actului de sinucidere sau a tentativei de sinucidere, dacă acțiunile respective nu au fost provocate de o stare patologică sau de acțiuni de determinare la sinucidere;

d) a altor fapte ce nu au legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) În cazul decesului funcționarului public cu statut special, survenit în legătură cu exercițiul funcțiunii sau ca urmare a unei maladii contractate ori a unei traume suportate în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se acordă o indemnizație unică în mărime de 120 de salarii lunare, aferente ultimei funcții deținute.

Indemnizația se achită, în părți egale, soțului/soției, copiilor minori, copiilor majori inapți de muncă și altor persoane aflate la întreținerea funcționarului respectiv. Pe parcursul a 5 ani din data decesului, persoanele aflate la întreținerea funcționarului public cu statut special decedat beneficiază de indemnizație lunară în mărime de un salariu lunar, aferent ultimei funcții deținute de funcționarul respectiv, iar după împlinirea termenului respectiv - de pensie în legătură cu pierderea întreținătorului, stabilită în modul prevăzut de legislație.

(4) În cazul pierderii capacității de muncă în legătură cu exercițiul funcțiunii, funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică, stabilită în funcție de gravitatea mutilării/vătămării:

a) de 3 salarii lunare - pentru mutilare/vătămare ușoară;

b) de 5 salarii lunare - pentru mutilare/vătămare medie;

c) de 7 salarii lunare - pentru mutilare/vătămare gravă.

(5) În cazul clasării funcționarului public cu statut special ca fiind inapt pentru serviciu ca urmare a pierderii capacității de muncă în legătură cu exercițiul funcțiunii, acesta beneficiază de o indemnizație unică în mărime de un salariu mediu lunar (calculat pentru precedentele 6 luni pînă la survenirea cazului asigurat) pentru fiecare procent

de pierdere a capacității de muncă.

(6) În cazul încadrării în grad de dizabilitate a funcționarului public cu statut special, survenită în exercițiul funcțiunii sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, sau survenită după încetarea raporturilor de serviciu în sistemul administrației penitenciare, însă ca urmare a unei afecțiuni din perioada serviciului, produsă în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, în lipsa temeiurilor pentru stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, funcționarul public cu statut special beneficiază, pînă la restabilirea capacității de muncă, de o indemnizație lunară, calculată din salariul lunar aferent ultimei funcții deținute, în următoarele proporții:

a) de 100% – pentru dizabilitate severă;

b) de 80% – pentru dizabilitate accentuată;

c) de 60% – pentru dizabilitate medie.

(7) Funcționarul public cu statut special care beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (6) nu poate beneficia concomitent și de pensia aferentă încadrării în grad de dizabilitate.

(8) Funcționarului public cu statut special, decedat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, pentru contribuție meritorie în cadrul sistemului administrației penitenciare, i se acordă post-mortem gradul special „agent-șef principal de justiție”, dacă acesta făcea parte din corpul agenților de penitenciare, sau gradul special următor, în cazul corpului ofițerilor de penitenciare, dar nu mai mult de gradul special „comisar-șef de justiție”.

(9) Salariul lunar se calculează luîndu-se în considerare adaosurile, sporurile și suplimentele, stabilite conform actelor normative în vigoare.

Articolul 47. Dreptul la asistență medicală și tratament medical

(1) Funcționarul public cu statut special beneficiază de asistență medicală și tratament medical gratuite (ambulatoriu și în staționar).

(2) Asistența medicală este acordată în baza unui contract încheiat între Administrația Națională a Penitenciarelor cu instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, cheltuielile suportate fiind asigurate din contul bugetului Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin transfer în contul instituției medico-sanitare respective.

(3) Dacă asistența medicală nu poate fi acordată în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, aceasta este acordată în altă instituție medico-sanitară publică, cu rambursarea cheltuielilor suportate din contul mijloacelor prevăzute în

bugetul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în modul și în condițiile stabilite în contractul încheiat cu instituția respectivă.

(4) Funcționarul public cu statut special este supus anual examenului medical profilactic în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, în condițiile alin. (2).

(5) Tratatul medical al funcționarului public cu statut special în instituțiile din alte țări poate fi urmat, în caz de necesitate, în condițiile stabilite de către Guvern.

(6) Funcționarul public cu statut special care a pierdut sau căruia i s-a diminuat capacitatea de muncă în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu beneficiază gratuit de servicii medicale corespunzătoare, iar, în caz de necesitate, și de protezare gratuită în instituțiile medico-sanitare, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(7) În cazul în care maladia contractată sau trauma suportată de funcționarul public cu statut special este legată de încălcarea de către acesta a legislației ori de consumul băuturilor alcoolice, al substanțelor narcotice, psihotrope sau al altor substanțe cu efecte similare, asistența medicală, cu excepția asistenței medicale de urgență, se achită din cont propriu.

(8) Funcționarii publici cu statut special eliberați din serviciu cu drept de pensie beneficiază de asistență medicală în conformitate cu Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

(9) Soțul/soția, copiii minori și persoanele aflate la întreținerea funcționarului public cu statut special pot beneficia de asistență medicală în cadrul instituțiilor medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne dacă polițele de asigurare obligatorie de asistență medicală sînt înregistrate la instituțiile respective.

Articolul 48. Perioadele de activitate necontributive a funcționarilor publici cu statut special

Perioadele de activitate necontributive ale funcționarilor publici cu statut special în cadrul sistemului administrației penitenciare se stabilesc în conformitate cu Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

Articolul 49. Dreptul la asocierea în sindicat sau în alte organizații profesionale

(1) Pentru apărarea drepturilor și intereselor profesionale, de muncă, economice și sociale, funcționarii publici cu statut special dispun de dreptul la asocierea în sindicat sau în alte organizații profesionale.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor încheie, în condițiile legii, contracte colective de muncă care să cuprindă dispoziții cu privire la:

a) constituirea și folosirea diferitor fonduri, conform Legii sindicatelor nr. 1129/2000;

b) sănătatea și securitatea în muncă;

c) programul de muncă;

d) formarea profesională;

e) măsurile de protecție, altele decât cele prevăzute de prezenta lege, a persoanelor din organele sindicale.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate furnizează reprezentanților funcționarilor publici cu statut special informațiile necesare pentru încheierea contractelor colective de muncă, în condițiile legii.

(4) Funcționarii publici cu statut special se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor de serviciu.

Articolul 50. Garanțiile în cazul delegării, al detașării și al trecerii temporare în altă funcție

(1) Pe perioada delegării, a detașării și a trecerii temporare în altă funcție, funcționarilor publici cu statut special li se menține funcția de bază, gradul special, vechimea în serviciu calculată cu înlesnirile prevăzute, precum și drepturile salariale de care dispuneau anterior, acordate conform prevederilor actelor normative privind salarizarea funcționarilor respectivi.

(2) În cazul în care înlesnirile la calcularea vechimii în serviciu sînt mai avantajoase, precum și în cazul în care drepturile salariale sînt mai mari, aferent funcțiilor pentru care sînt detașați sau în care sînt trecuți temporar funcționarii publici cu statut special, aceștia beneficiază de drepturile mai avantajoase.

(3) Funcționarii publici cu statut special din autoritățile publice/organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică care au fost detașați în alte structuri ale statului, cu menținerea în statele de personal ale structurilor din care face parte, și care, în virtutea atribuțiilor de serviciu, au activat în cadrul sistemului administrației penitenciare beneficiază de înlesnirile prevăzute la art. 53.

Articolul 51. Dreptul la locuință de serviciu

(1) Funcționarul public cu statut special dispune de dreptul la atribuirea unei locuințe de serviciu, în limita disponibilului, dacă, în localitatea în care își desfășoară activitatea, acesta sau soțul/soția acestuia nu dispune de locuință în proprietate ori acestora nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Dacă, după data încadrării funcționarului public cu statut special în sistemul administrației penitenciare, acesta sau soțul/soția acestuia a înstrăinat o locuință proprietate personală amplasată în localitatea în care își desfășoară activitatea funcționarul public cu statut special, acesta nu poate beneficia de dreptul prevăzut la alin. (1).

Articolul 52. Dreptul la protecție din partea statului

(1) În cazul în care viața, integritatea corporală, demnitatea și/sau bunurile funcționarilor publici cu statut special și ale membrilor de familie ai acestora sînt puse în pericol, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către funcționarul respectiv sau în legătură cu acestea, instituțiile și organele specializate ale statului au obligația de a acorda, la cerere, protecție persoanelor respective.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor sau, după caz, instituțiile subordonate au obligația de a asigura persoanelor prevăzute la alin. (1) protecție împotriva amenințărilor, violențelor și faptelor contra libertății, cinstei și demnității, ca urmare a exercitării funcției publice cu statut special sau în legătură cu aceasta. Modalitatea asigurării protecției se stabilește prin ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Articolul 53. Înlesnirile la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei

La stabilirea pensiei, funcționarilor publici cu statut special li se calculează vechimea în serviciu ținîndu-se cont de următoarele înlesniri:

a) o zi de serviciu în instituțiile penitenciare de tip închis, în casele de arest și în instituțiile penitenciare destinate deținerii și tratării bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări în subteran, se consideră ca 2 zile de vechime în serviciu;

b) 2 zile de serviciu în instituțiile penitenciare, altele decît cele indicate la lit. a), în Administrația Națională a Penitenciarelor, precum și în subdiviziunile acesteia care desfășoară nemijlocit activități de punere în executare a privațiunii de libertate, se consideră ca 3 zile de vechime în serviciu.

Articolul 54. Stimulările funcționarului public cu statut special

(1) Pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor, manifestarea spiritului de inițiativă, pentru activitate îndelungată și ireproșabilă în sistemul administrației penitenciare, funcționarul public cu statut special poate fi stimulat.

(2) Stimularea funcționarului public cu statut special poate fi efectuată sub forma:

- a) mulțumirii;
- b) premierii;
- c) revocării înainte de termen a sancțiunii disciplinare;
- d) decernării diplomei de onoare;
- e) expunerii fotografiei pe panoul de onoare;
- f) avansării în gradul special următor înaintea împlinirii termenului respectiv;
- g) decorării cu armă de foc cu incrustarea unui text de decorare;
- h) decorării cu distincții ale Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- i) includerii în Cartea de onoare a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Pentru succese deosebite în activitate, merite față de societate și față de stat, funcționarul public cu statut special poate fi decorat cu distincții de stat.

(4) Stimulările se înscriu în dosarul personal al funcționarului public cu statut special.

Articolul 55. Garanțiile în cazul eliberării din sistemul administrației penitenciare

(1) Funcționarul public cu statut special eliberat din sistemul administrației penitenciare în legătură cu stabilirea pensiei, împlinirea vârstei maxime de aflare în serviciu sau în legătură cu faptul că starea sănătății fizice și/sau psihice, constatată prin decizia comisiei medicale specializate, nu îi permite acestuia să își exercite atribuțiile de serviciu beneficiază de o indemnizație unică în corespundere cu vechimea în serviciu, calculată calendaristic, realizată în autoritățile publice/ organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, după cum urmează:

- a) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare;
- b) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare;
- c) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare;
- d) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare;

e) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare;

f) peste 30 de ani – în mărime de 18 salarii lunare.

(2) Acordarea indemnizației prevăzute la alin. (1) se consemnează în dosarul personal. În cazul în care funcționarul public cu statut special a beneficiat de indemnizația respectivă și continuă să activeze în autoritățile publice/organele de apărare națională, securitate a statului și ordine publică, din indemnizația unică acordată la încetarea raporturilor de serviciu se exclude cuantumul indemnizației primite anterior.

(3) În cazul lichidării Administrației Naționale a Penitenciarelor sau a instituțiilor subordonate, al reducerii statelor de personal sau al lichidării funcției deținute, funcționarii publici cu statut special care nu pot fi transferați și sînt eliberați din funcție beneficiază de o indemnizație unică în mărime de șase salarii medii lunare, precum și de o indemnizație de șomer în mărime de un salariu mediu lunar, acordată în modul stabilit de lege.

(4) Indemnizațiile prevăzute la alin. (3) nu se acordă în cazul în care funcționarii publici cu statut special respectivi beneficiază de pensie pentru vechime în muncă, în conformitate cu legislația în domeniu, ori de pensie pentru limită de vîrstă. Funcționarilor publici cu statut special care cad sub incidența prevederilor prezentului alineat beneficiază de indemnizație de eliberare din serviciu, în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

(5) Funcționarii publici cu statut special care nu au vechimea în serviciu necesară pentru stabilirea pensiei și funcționarii publici cu statut special debutanți, eliberați din serviciu din alte motive decît cele prevăzute la alin. (1) al prezentului articol, la art. 79 alin. (1) lit. c)–e), la art. 80 alin. (1) lit. a) și b), la art. 81 alin. (1) și la art. 82, beneficiază de indemnizație în mărime de trei salarii lunare.

Articolul 56. Garanții sociale pentru membrii familiei funcționarului public cu statut special decedat

(1) Copiii funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu sînt înmatriculați la studii în instituțiile de învățămînt superior din țară și de peste hotare pentru pregătirea personalului de penitenciar, în temeiul unui angajament, în afara concursului, cu condiția ca aceștia să corespundă cerințelor de sănătate.

(2) Membrii familiei funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu pot beneficia de asistență medicală în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne dacă polițele de asigurare obligatorie de asistență medicală sînt înregistrate la instituțiile respective.

(3) Funeraliile funcționarului public cu statut special decedat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu se organizează din contul bugetului de stat, costurile aferente acoperindu-se de la bugetul subdiviziunii sistemului administrației penitenciare în care a activat funcționarul respectiv.

Articolul 57. Modul de calculare a vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă

(1) La calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechime în muncă se includ următoarele perioade:

a) serviciul în sistemul penitenciar;

b) serviciul militar activ în Armata Națională a Republicii Moldova, Serviciul Grăniceri al Republicii Moldova, Departamentul Trupelor de Carabinieri, Departamentul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, alte formațiuni militare create în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

c) perioada de activitate în Departamentul de Stat al Republicii Moldova pentru Problemele Militare;

d) serviciul în organele apărării naționale, ale securității statului, ale ordinii publice, ale Centrului Național Anticorupție și ale sistemului administrației penitenciare, atât în funcțiile corpului de ofițeri, cât și ale corpului de agenți/trupe;

e) serviciul în organele afacerilor interne, în forțele armate, în organele securității de stat și în organele pentru situații excepționale ale fostei URSS;

f) serviciul în organele afacerilor interne, în forțele armate, în organele securității de stat și în organele pentru situații excepționale ale altor state, efectuat în baza convențiilor și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

g) perioada de activitate în ministere și departamente, instituții și organizații civile, cu menținerea în serviciul militar activ sau în statele de personal ale organelor securității statului, ale organelor afacerilor interne, ale organelor Centrului Național Anticorupție și ale sistemului administrației penitenciare;

h) perioada de activitate în calitate de personal contractual în instituțiile penitenciare;

i) timpul aflării în priză, dacă acesta nu a fost benevol și dacă persoana aflată în captivitate nu a săvârșit infracțiuni împotriva Republicii Moldova;

j) timpul aflării sub arest și al ispășirii pedepselor, dacă persoanele au fost trase la răspundere penală sau supuse represiunilor în mod neîntemeiat și reabilitate ulterior;

- k) perioada studiilor în instituții de învățământ pentru apărare națională, securitate a statului și ordine publică, învățământ cu frecvență;
- l) perioada studiilor în instituțiile de învățământ superior civil, învățământ cu frecvență, calculându-se 6 luni de vechime în serviciu pentru un an de studii, dar nu mai mult de cinci ani de studii – pentru funcționarii publici cu statut special;
- m) vechimea în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea funcției deținute, calculându-se un an de vechime în serviciu pentru doi ani de vechime în muncă, dar nu mai mult de zece ani de vechime în serviciu – pentru funcționarii publici cu statut special din corpul ofițerilor de penitenciare;
- n) perioada aflării rezerviștilor la concentrări speciale, legate de participarea la acțiunile militare pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova între data de 2 martie 1992 și data de 13 august 1992;
- o) alte perioade de activitate, în cazul în care sînt expres prevăzute de legislație.

(2) În cazul încadrării repetate în funcție publică cu statut special, la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă se includ toate perioadele calculate anterior, precum și, după caz, alte perioade.

(3) Constituie vechime în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea funcției publice cu statut special deținute toate perioadele de activitate (cu excepția activității ca militar sau ca funcționar public cu statut special în cadrul autorităților publice/organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice) în funcții pentru a căror exercitare era obligatorie deținerea studiilor superioare de o specialitate identică sau similară specialității funcției publice cu statut special, cu condiția ca în perioada activității civile respective persoana să fi avut studiile absolvite. Nomenclatorul specialităților funcțiilor publice cu statut special se aprobă de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Secțiunea 2. Condițiile de muncă ale funcționarilor publici cu statut special

Articolul 58. Regimul de muncă și evidența timpului de muncă

Garanțiile în cazul prestării muncii peste durata normală a timpului de muncă

(1) Durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

(2) Programul de muncă al personalului din serviciile a căror activitate impune prezența în serviciu mai mult de 8 ore se stabilește de către conducătorii subdiviziunilor respective, în funcție de necesitățile operative, asigurându-se

respectarea duratei timpului de muncă săptămânal prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care pentru anumite categorii profesionale durata programului de muncă este stabilită prin norme legale speciale, se aplică normele respective.

(4) Durata zilei de muncă în ajunul zilelor de sărbătoare nelucrătoare se reduce cu o oră pentru toți funcționarii publici cu statut special, cu excepția celor care sînt implicați în serviciul diurn și a celor cărora li s-a stabilit o durată redusă a timpului de muncă.

(5) Remunerarea muncii prestate peste durata normală a timpului de muncă se reglementează în conformitate cu Codul muncii.

(6) Nu se admite atragerea la muncă peste durata timpului de muncă a femeilor gravide și a femeilor care au copii în vîrstă de pînă la 3 ani.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (1), se stabilește program de muncă nenormat pentru toate categoriile de funcționari publici cu statut special în perioadele:

a) desfășurării măsurilor legate de menținerea capacității de luptă;

b) îndeplinirii serviciului de luptă, serviciului diurn, precum și serviciului de gardă, conform graficului;

c) desfășurării exercițiilor și antrenamentelor;

d) controlului, evaluării și inspectării organizării serviciului de luptă și de gardă, îndeplinirii misiunilor speciale, procesului de instruire;

e) desfășurării măsurilor pentru eliberarea ostaticilor, precum și combaterii actelor de terorism;

f) participării la lichidarea consecințelor accidentelor, catastrofelor și calamităților naturale;

g) efectuării altor misiuni speciale.

(8) Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate au obligația să țină, în modul stabilit, evidența timpului de muncă prestată efectiv de fiecare funcționar public cu statut special.

Articolul 59. Concediile

(1) Funcționarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu suplimentar plătit și concediu neplătit, precum și la concediile sociale prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Durata concediului de odihnă anual plătit al funcționarilor publici cu statut special se stabilește în funcție de vechimea în serviciu, calculată conform art. 57, după cum urmează:

- a) pentru vechime în serviciu de pînă la 5 ani – 35 de zile calendaristice;
- b) pentru vechime în serviciu de la 5 la 10 ani – 38 de zile calendaristice;
- c) pentru vechime în serviciu de la 10 la 15 ani – 40 de zile calendaristice;
- d) pentru vechime în serviciu de la 15 la 20 de ani – 45 de zile calendaristice;
- e) pentru vechime în serviciu de peste 20 de ani – 50 de zile calendaristice.

(3) Durata concediului de odihnă anual plătit în anul încadrării și în anul eliberării din sistemul administrației penitenciare se stabilește prin împărțirea duratei concediului respectiv la 12 și înmulțirea numărului obținut cu numărul de luni complete de activitate, exceptîndu-se durata concediilor neplătite. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în cazul eliberării din serviciu în legătură cu stabilirea pensiei.

(4) Concediul de odihnă anual plătit poate fi acordat integral sau, la cerere, divizat în părți, una dintre care să aibă o durată de cel puțin 14 zile calendaristice.

(5) Zilele de sărbătoare nelucrătoare nu se includ în durata concediului de odihnă anual plătit.

(6) Pentru soluționarea unor probleme sociale și de trai, în cazul situațiilor excepționale în familie, în cazul unor calamități sau intemperii, precum și din alte motive întemeiate, funcționarilor publici cu statut special li se acordă concediu suplimentar plătit cu o durată de pînă la 10 zile calendaristice, care nu se include în concediul de odihnă anual plătit. Concediul suplimentar plătit poate fi acordat indiferent dacă funcționarul public cu statut special a beneficiat sau nu în anul curent de concediu de odihnă anual plătit.

(7) Concediul de maternitate, inclusiv pentru soția funcționarului public cu statut special aflată la întreținerea acestuia, concediul medical, concediul paternal, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurente se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale.

(7-1) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină), prestația pentru recuperarea capacității de muncă, indemnizația de

maternitate, inclusiv pentru soția funcționarului public cu statut special aflată la întreținerea acestuia, indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav și ajutorul de deces se stabilesc și se plătesc în condițiile prevăzute de Legea nr. 289/2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

(8) Concediul de odihnă suplimentar plătit pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului reprezintă o înlesnire și se acordă unor categorii aparte de funcționari publici cu statut special în scopul creării condițiilor pentru restabilirea completă a capacității de muncă. Dreptul la concediul de odihnă suplimentar plătit pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului îl au funcționarii publici cu statut special ale căror condiții de muncă necesită un grad înalt de încordare nervoasă, emoțională, mentală, fizică sau în cazul altor condiții nefavorabile. Concediul de odihnă suplimentar plătit pentru caracterul deosebit sau nociv al serviciului se acordă pe o durată de pînă la 10 zile calendaristice. Modul și condițiile de acordare a concediului de odihnă suplimentar plătit, cuantumul indemnizației aferente, precum și categoriile funcțiilor care beneficiază de concediul respectiv se stabilesc prin regulament aprobat de către Guvern.

(9) Concediul paternal și indemnizația paternală se stabilesc și se achită în modul stabilit de către Guvern.

Articolul 60. Reglementarea regimului de muncă

Modul de organizare a timpului de muncă, a pauzelor și evidența prezenței la serviciu a funcționarilor publici cu statut special se stabilesc prin regulamente interne, aprobate de directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor și de conducătorii instituțiilor subordonate.

Articolul 61. Asigurarea securității și sănătății în muncă

(1) Funcționarii publici cu statut special au dreptul, conform legislației, la condiții de muncă corespunzătoare cerințelor de securitate și sănătate în muncă, precum și la echipament individual de protecție gratuit.

(2) Funcționarii publici cu statut special sînt asigurați cu locuri și condiții de primire a hranei calde, precum și cu apă potabilă.

Secțiunea 3. Îndatoririle funcționarilor publici cu statut special

Articolul 62. Obligațiile funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare trebuie:

- a) să cunoască și să respecte prevederile Constituției Republicii Moldova, legilor și altor acte normative, precum și să apere valorile democrației;
- b) să respecte și să protejeze viața, sănătatea și demnitatea persoanelor private de libertate, drepturile și libertățile acestora;
- c) să împiedice orice acțiune care presupune discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, sex, convingeri politice, vîrstă, apartenență sindicală etc.;
- d) să execute, cu profesionalism și în termen optim, toate atribuțiile de serviciu stabilite în fișa postului și în actele normative care reglementează activitatea sistemului administrației penitenciare;
- e) să fie disciplinat, respectuos și corect față de conducători, colegi și subalterni și să respecte ierarhia conferită de funcția și gradul special deținute;
- f) să informeze conducătorii ierarhic superiori și autoritățile competente cu privire la infrațiunile de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, inclusiv cu privire la faptele de corupție;
- g) să manifeste interes pentru dezvoltarea sa profesională;
- h) să păstreze secretul de stat, confidențialitatea informațiilor și a documentelor care au caracterul respectiv, în condițiile legii, precum și să respecte Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal;
- i) să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- j) să se conformeze dispozițiilor date de conducătorii cărora le este subordonat direct, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (3);
- k) să respecte întocmai programul de muncă;
- l) să se prezinte la serviciu conform programului de muncă stabilit, precum și în afara acestuia, în situațiile temeinic justificate;
- m) să informeze conducătorul ierarhic superior despre existența unui conflict de interese privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, în condițiile legii;
- n) să se prezinte, de îndată, la subdiviziunea sistemului administrației penitenciare din care face parte în cazul catastrofelor sau al calamităților, al alarmelor ca urmare a

revoltelor în instituțiile penitenciare, al evadărilor, al părăsirii locurilor de deținere sau în cazul altor tulburări de amploare ale activității în instituțiile penitenciare;

o) să acționeze conform legii în cazul instituirii stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare sau de război;

p) să se prezinte la cea mai apropiată instituție subordonată a Administrației Naționale a Penitenciarelor în cazul producerii uneia dintre situațiile prevăzute la lit. n) și o), dacă se află într-o altă localitate, informînd despre aceasta superiorii săi;

q) să informeze conducătorul ierarhic superior despre aflarea în subdiviziunea în care își desfășoară activitatea a persoanelor private de libertate care au, cu acesta ori cu soțul/soția acestuia, calitatea de soț/soție sau de rudă pînă la gradul al II-lea inclusiv, în cazul în care i-au devenit cunoscute astfel de situații;

r) să aibă o atitudine responsabilă față de legitimația de serviciu, arma și mijloacele speciale din dotare, precum și față de alte bunuri transmise în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu;

s) să aducă la cunoștința subdiviziunii resurse umane schimbarea domiciliului ori, după caz, a reședinței, precum și schimbările intervenite în starea civilă sau alte date relevante din punct de vedere profesional.

(2) După eliberarea din serviciu, funcționarul public cu statut special este obligat să păstreze, în condițiile prevăzute de legislație, secretul de stat și confidențialitatea altor informații cu accesibilitate limitată, secretul surselor de informații și al activităților desfășurate. Obligația respectivă se menține pe durata acțiunii parafei de secretizare a informației, stabilită de legislație.

Articolul 63. Interdicțiile funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarilor publici cu statut special le este interzis:

a) să dispună, să exercite, să instige și să tolereze acte de tortură și orice alte forme de tratament inuman ori degradant față de persoanele aflate în instituțiile penitenciare;

b) să primească, să solicite și să accepte, direct sau indirect, pentru sine ori pentru alte persoane, în considerarea calității lor oficiale, cadouri, bani, împrumuturi sau orice alte valori ori servicii;

c) să intervină pentru soluționarea unor cereri sau în proceduri care nu sînt de competența lor ori nu le-au fost încredințate de conducătorii direcți sau care nu sînt activități specifice funcției în care au fost numiți;

- d) să utilizeze în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu mijloacele financiare, tehnico-materiale, informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informația de serviciu pusă la dispoziția lor pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu ori la care au acces în virtutea acestora;
- e) să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care fac parte;
- f) să recurgă la forță sau să folosească mijloacele de imobilizare împotriva persoanelor private de libertate în alte condiții decât cele expres prevăzute de lege;
- g) să facă parte din partide și din alte organizații social-politice, precum și să desfășoare propagandă în favoarea acestora;
- h) să adere la organizații interzise prin lege;
- i) să organizeze și să participe la greve.

(2) La încadrarea în sistemul administrației penitenciare, persoana ia cunoștință, contra semnătură, de restricțiile și interdicțiile impuse prin prezenta lege și prin alte acte normative care reglementează activitatea funcționarului public cu statut special.

Articolul 64. Conflictul de interese în activitatea funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarii publici cu statut special sînt în conflict de interese dacă se află cel puțin în una dintre următoarele situații:

- a) urmează să soluționeze cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice cu care sînt soț/soție ori rude de gradul I sau cu privire la, după caz, persoane fizice și juridice față de care au obligații patrimoniale ori dacă dețin calitatea de creditor al acestora;
- b) urmează să participe în cadrul unor comisii constituite, conform legii, din care face parte soțul/soția sau o rudă de pînă la gradul al II-lea inclusiv;
- c) interesele patrimoniale ale acestora, ale soțului/soției sau ale rudelor de gradul I ar putea influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(2) Funcționarul public cu statut special nu poate exercita o funcție publică în subordinea nemijlocită a soțului/soției, a unei rude pînă la gradul al II-lea inclusiv (părinte, frate/soră, fiu/fiică) sau a unei rude prin afinitate pînă la gradul al II-lea inclusiv (părinte, frate/soră ai soțului/soției) în cadrul aceleiași subdiviziuni a sistemului administrației penitenciare.

(3) Persoanele care se află în situațiile indicate la alin. (2) vor întreprinde acțiuni în vederea încetării raporturilor de subordonare ierarhică nemijlocită în termen de o lună.

(4) În cazul în care condițiile alin. (3) nu se respectă, funcționarul public cu statut special este transferat într-o funcție care ar exclude o astfel de subordonare, iar dacă transferul nu este posibil, acesta este eliberat din funcția deținută în temeiul art. 80 alin. (1) lit. d).

Articolul 65. Incompatibilitatea calității de funcționar public cu statut special

(1) Calitatea de funcționar public cu statut special este incompatibilă cu orice altă funcție publică.

(2) Funcționarul public cu statut special nu este în drept să desfășoare alte activități remunerate:

a) în cadrul autorităților publice, cu excepțiile prevăzute de lege;

b) în funcție de demnitate publică sau în cadrul cabinetului persoanei cu funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raporturile de serviciu sînt suspendate pe perioada respectivă în condițiile legii;

c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil, în cadrul societăților comerciale, al cooperativelor, al întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența organului în care este angajat acesta, cu excepția activităților științifice, didactice, de creație, de participare în proiecte de dezvoltare în domeniul administrației penitenciare și de reprezentare a statului în societățile economice. Cumularea activităților respective se efectuează conform normelor prevăzute de către Guvern în cazul funcționarilor publici.

(3) Funcționarul public cu statut special nu este în drept să desfășoare activitate de întreprinzător, cu excepția deținerii calității de fondator al societății comerciale, precum și nu este în drept să înlesnească, în virtutea funcției deținute, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice.

(4) Funcționarul public cu statut special poate cumula, în cadrul organului în care își desfășoară activitatea, atribuțiile funcției deținute cu atribuțiile funcției temporar vacante, în temeiul actului administrativ al conducătorului.

(5) Funcționarul public cu statut special nu poate fi mandatar al unor terțe persoane în raporturile acestora cu sistemul administrației penitenciare, inclusiv în ceea ce privește efectuarea unor acte ce vizează exercitarea funcției.

(6) Situațiile de incompatibilitate, prevăzute la alin. (2) și (5), urmează să înceteze pe parcursul unei luni din momentul apariției acestora. Dacă funcționarul public cu statut special nu a înlăturat situația de incompatibilitate în termenul respectiv, acesta este concediat.

(7) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public cu statut special care este desemnat, prin act administrativ, pentru a face parte din echipa de proiect investițional sau de proiect de asistență tehnică, finanțat din împrumuturi externe, contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, ori finanțat din contul granturilor acordate Guvernului sau din contul granturilor acordate instituțiilor finanțate de la buget, cu excepția funcționarilor publici cu statut special care exercită atribuții de audit ori atribuții de control asupra activității desfășurate în cadrul echipei respective, precum și a funcționarilor publici pentru care activitatea desfășurată în cadrul echipei de proiect generează o situație de conflict de interese cu funcția pe care o exercită.

Articolul 66. Obligația declarării averii și intereselor personale

La acordarea gradului special primar, la numirea în funcție de conducere și la eliberarea din funcție de conducere, precum și la încetarea raporturilor de serviciu, funcționarul public cu statut special este obligat să depună, în condițiile legii, declarația cu privire la avere și interesele personale.

Capitolul VIII. MODIFICAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU, PUNEREA LA DISPOZIȚIE, SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU

Secțiunea 1. Particularități ale raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special

Articolul 67. Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special

(1) Raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special se nasc și se exercită odată cu emiterea actului administrativ de numire în funcție și pot fi modificate, suspendate sau pot înceta numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special sînt de subordonare ierarhică.

(3) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special nu pot înceta prin demisionare pe perioada instituirii stării de urgență, a stării de asediu, precum și în caz de mobilizare sau de război.

Secțiunea 2. Modificarea raporturilor de serviciu

Articolul 68. Delegarea

(1) Funcționarii publici cu statut special pot fi delegați pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu specifice funcției deținute, fără acordul acestora, de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de către conducătorii instituțiilor subordonate, să îndeplinească anumite activități în interesul subdiviziunii în care aceștia sînt încadrați, în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice.

(2) Funcționarii publici cu statut special pot fi delegați pe o perioadă neîntreruptă mai mare de 60 de zile calendaristice pe parcursul unui an, doar cu acordul scris al acestora.

(3) Funcționarul public cu statut special este în drept să refuze delegarea din următoarele motive:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) delegarea se efectuează într-o localitate în care nu îi sînt asigurate condiții de trai;
- d) alte motive întemeiate.

Articolul 69. Detașarea, trecerea temporară în altă funcție, interimatul funcției de conducere

(1) Detașarea funcționarului public cu statut special în interesul entității în care urmează să-și desfășoare activitatea, situată în aceeași localitate sau în altă localitate, se dispune cu acordul scris al acestuia, prin ordinul ministrului justiției sau al directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor, conform competenței, pe o perioadă de cel mult 6 luni într-un an. În situații excepționale, poate fi dispusă detașarea pe o perioadă mai mare de 6 luni, dar nu mai mare de 2 ani.

(2) Trecerea temporară a funcționarului public cu statut special în altă funcție echivalentă se dispune fără acordul acestuia, în caz de forță majoră, sau cu acordul acestuia, ca măsură de protecție a funcționarului public cu statut special. Trecerea temporară în altă funcție a funcționarului public cu statut special nu poate depăși 30 de zile din data încetării cauzelor care au servit temei pentru trecerea temporară respectivă.

(3) Funcționarii publici cu statut special din cadrul corpului ofițerilor de penitenciare pot asigura interimatul funcțiilor de conducere în subdiviziunea în care sînt încadrați sau în care au fost detașați. Asigurarea interimatului funcției de conducere poate fi efectuată pentru o perioadă de maxim 6 luni, care poate fi prelungită, conform competenței, cu acordul scris al persoanelor care asigură interimatul, cu încă 6 luni. Pentru perioada respectivă, funcționarii publici cu statut special beneficiază de drepturile salariale aferente funcției de conducere suplinite dacă acestea sînt mai mari decît cele aferente funcției deținute.

Articolul 70. Transferul funcționarilor publici cu statut special în cadrul sistemului administrației penitenciare

(1) Funcționarii publici cu statut special, cu excepția celor debutanți, pot fi transferați în cadrul sistemului administrației penitenciare, la cerere sau în interes de serviciu, cu acordul în scris al acestora, în aceeași ori în altă funcție pentru care este prevăzut un nivel de ierarhizare identic sau inferior.

(2) Funcționarii publici cu statut special transferați în interes de serviciu beneficiază de drepturile prevăzute de legislație.

Articolul 71. Revocarea din funcția de conducere și numirea într-o altă funcție

(1) Revocarea din funcția de conducere și numirea într-o altă funcție se dispun, conform competențelor prevăzute la art. 29, în cazul:

a) în care nu mai sînt întrunite condițiile necesare pentru exercitarea funcției de conducere;

b) exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu:

- organizarea ineficientă a activității;

manifestarea comportamentului și comunicării necorespunzătoare; -

evitarea asumării responsabilităților; -

lipsa aptitudinilor manageriale. -

(2) La stabilirea eficienței organizării activității sînt luate în considerare, în principal, următoarele criterii: folosirea adecvată și eficientă a resurselor umane, a celor materiale și financiare, evitarea pierderilor, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul dintre resursele investite și rezultatele obținute, gestionarea informațiilor, organizarea formării profesionale și repartizarea sarcinilor.

(3) La verificarea comportamentului și comunicării sînt luate în considerare, în principal, comportamentul și comunicarea cu subalternii, cu persoanele private de libertate, cu alte persoane sau instituții, precum și cu mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public și transparența decizională.

(4) La verificarea asumării responsabilității sînt luate în considerare, în principal, modul de exercitare a atribuțiilor prevăzute de legislație, implementarea strategiilor naționale și sectoriale în domeniu și modul în care sînt respectate drepturile persoanelor private de libertate, precum și alte prevederi ale legislației privind executarea pedepselor.

(5) La verificarea aptitudinilor manageriale sînt luate în considerare, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea de luare rapidă a deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, de sinteză, de previziune, viziunea strategică și capacitatea de planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă.

(6) Ordinul de revocare din funcția de conducere poate fi contestat în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Secțiunea 3. Punerea la dispoziție și suspendarea raporturilor de serviciu

Articolul 72. Punerea la dispoziție

(1) Funcționarii publici cu statut special care au rămas neîncadrați în funcție din cauze neimputabile acestora sînt puși la dispoziția Administrației Naționale a Penitenciarelor conform competențelor. Situația funcționarilor respectivi se soluționează în termen de 2 luni de la data punerii la dispoziție, după care se ia decizia de menținere în serviciu, de suspendare sau de încetare a raporturilor de serviciu.

(2) Pentru perioada punerii la dispoziție, funcționarii publici cu statut special beneficiază de drepturile salariale, aferente funcției de bază deținute, precum și de celelalte drepturi bănești convenite pentru activitatea desfășurată.

Articolul 73. Suspendarea raporturilor de serviciu

(1) Suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea exercitării pentru o anumită perioadă a atribuțiilor de serviciu de către funcționarul public cu statut special. Pe perioada suspendării, funcționarul public cu statut special nu beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta lege, cu excepția plăților asiguratorii prevăzute la art. 46 și a indemnizațiilor prevăzute la art. 55 și art. 59 alin. (7), de asemenea este obligat să predea legitimația de serviciu, arma din dotare. În caz de încetare a raporturilor de serviciu în perioada suspendării acestora, se aplică prevederile capitolului 8 secțiunea a 4-a, fără a fi obligatorie reîncadrarea persoanei.

(2) Suspendarea raporturilor de serviciu poate interveni în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul părților sau la inițiativa uneia dintre părți.

(3) Suspendarea raporturilor de serviciu se aprobă sau, după caz, se constată/dispune prin actul administrativ al conducătorului care are competența legală de numire în funcție.

(4) Suspendarea raporturilor de serviciu se consemnează în dosarul personal și în carnetul de muncă.

Articolul 74. Suspendarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

Raporturile de serviciu se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în cazul:

a) arestului preventiv al funcționarului public cu statut special, inclusiv al arestului la domiciliu, și în cazul arestului contravențional;

b) înregistrării în calitate de concurent electoral;

c) concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani;

d) unei maladii sau traume, dacă funcționarul public cu statut special se află în concediu medical pe o perioadă neîntreruptă de peste 120 de zile pe parcursul unui an sau, pentru cazurile prevăzute de lege, de un an, și nu există o concluzie a comisiei medicale specializate privind inaptitudinea exercitării atribuțiilor de serviciu;

e) carantinei;

f) forței majore, confirmată în modul stabilit, care nu impune încetarea raporturilor de serviciu;

g) survenirii circumstanțelor prevăzute la art. 42 alin. (1);

h) alte cazuri prevăzute de legislație.

Articolul 75. Suspendarea raporturilor de serviciu de către Administrația Națională a Penitenciarelor

(1) Raporturile de serviciu sînt suspendate de către Administrația Națională a Penitenciarelor în cazul:

a) cererii organelor de control sau de drept, conform legislației în vigoare, privind suspendarea acestora;

b) trimiterii dosarului penal privind comiterea de către funcționarul public cu statut special a unei infracțiuni în instanța de judecată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești;

c) anchetei de serviciu în privința funcționarului public cu statut special, pe durata acesteia, dacă continuarea exercitării atribuțiilor ar putea afecta desfășurarea obiectivă a anchetei și rezultatele acesteia;

d) dispariției, pînă la declararea dispariției fără urmă sau pînă la declararea decesului, în modul stabilit;

e) concediului neplătit, în condițiile legii;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) În cazul reîncadrării în funcție, funcționarii publici cu statut special față de care s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu pot beneficia de drepturi bănești în condițiile și în cazurile prevăzute de lege.

Articolul 76. Suspendarea raporturilor de serviciu la cererea funcționarului public cu statut special

(1) Raporturile de serviciu sînt suspendate la cererea funcționarului public cu statut special în cazul:

a) desfășurării unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, pentru o perioadă de pînă la 3 ani, cu acordul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani;

c) concediului pentru îngrijirea unui membru bolnav al familiei, pentru o perioadă de pînă la un an, conform certificatului medical;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Cererea de suspendare a raporturilor de serviciu se depune în scris, cu cel puțin 5 zile înainte de data de la care se solicită suspendarea.

Articolul 77. Reîncadrarea în funcție a funcționarului public cu statut special în urma suspendării raporturilor de serviciu

(1) În cazul în care temeiul suspendării raporturilor de serviciu a încetat sau, după caz, la expirarea perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcționarul public cu statut special este reîncadrat în funcția deținută înainte de suspendare sau într-o funcție echivalentă vacantă ori temporar vacantă, dacă funcția deținută anterior

nu mai există. Dacă în cadrul subdiviziunii nu există o funcție echivalentă vacantă ori temporar vacantă, funcționarul public cu statut special poate fi reîncadrat, cu acordul scris al acestuia, într-o funcție de nivel inferior în cadrul subdiviziunii sau într-o funcție echivalentă în cadrul sistemului administrației penitenciare, iar dacă funcționarul respectiv nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcție în condițiile art. 80 alin. (1) lit. a) sau b).

(2) Reîncadrarea în funcție înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu se efectuează în temeiul cererii funcționarului public cu statut special, depusă cu cel puțin 14 zile înainte de reîncadrare.

(3) Reîncadrarea în funcție a funcționarului public cu statut special în condițiile alin. (1) și (2) se dispune prin ordinul conducătorului care are competența legală de numire în funcție.

(4) Pe perioada suspendării raporturilor de serviciu, Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate au obligația să mențină funcția publică cu statut special. Funcția respectivă poate fi ocupată de o altă persoană doar pe perioadă determinată.

(5) Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât la inițiativa sau cu acordul funcționarului public cu statut special respectiv, cu excepția încetării raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Secțiunea 4. Încetarea raporturilor de serviciu

Articolul 78. Încetarea raporturilor de serviciu

(1) Raporturile de serviciu încetează:

a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;

b) în cazul eliberării din funcție;

c) în cazul concedierii;

d) în cazul demisionării.

(2) La încetarea raporturilor de serviciu, funcționarul public cu statut special este obligat, în termen de 10 zile calendaristice, să transmită gestiunea funcției.

(3) Drepturile bănești convenite, altele decât drepturile salariale, se achită în termen de 30 de zile de la data încetării raporturilor de serviciu, cu excepția cazurilor ce nu depind de voința părților.

Articolul 79. Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților

(1) Raporturile de serviciu încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în cazul:

- a) decesului funcționarului public cu statut special;
- b) rămîinerii definitive a hotărîrii judecătorești prin care persoana este declarată dispărută fără urmă sau declarată decedată;
- c) pierderii cetățeniei Republicii Moldova;
- d) constatării, prin hotărîre judecătorească definitivă, a nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică cu statut special;
- e) privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ca pedeapsă de bază sau ca pedeapsă complementară, în temeiul hotărîrii judecătorești definitive;
- f) împlinirii vîrstei maxime de aflare în serviciu, prevăzută la art. 85;
- g) expirării perioadei determinate pentru care funcția publică cu statut special a fost ocupată sau în cazul reîncadrării în funcție a funcționarului public cu statut special, angajat permanent, înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu;
- h) refuzului persoanei de a fi transferată într-o altă funcție, dacă în funcția deținută a fost restabilit alt funcționar public cu statut special, eliberat/concediat ilegal din funcție, de la data rămîinerii definitive a hotărîrii judecătorești prin care s-a dispus restabilirea;
- i) forței majore, confirmată în modul stabilit, care exclude posibilitatea continuării raporturilor de serviciu.

(2) Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților se dispune în termen de 5 zile lucrătoare de la survenirea sau aducerea la cunoștința Administrației Naționale a Penitenciarelor a cazului respectiv, prin actul administrativ al angajatorului.

Articolul 80. Încetarea raporturilor de serviciu în cazul eliberării din funcție

(1) Funcționarul public cu statut special este eliberat din funcție prin ordinul angajatorului, care i se comunică în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, dar înaintea datei eliberării din funcție, în cazul:

a) lichidării subdiviziunii sistemului administrației penitenciare ori al redislocării acesteia în altă localitate, dacă funcționarul public cu statut special nu acceptă exercitarea funcției în localitatea respectivă;

b) reducerii statelor de personal ale subdiviziunii sistemului administrației penitenciare prin desființarea unor funcții echivalente celei deținute de funcționarul public cu statut special, ca urmare a reorganizării, dacă acesta refuză trecerea/transferul în altă funcție echivalentă;

c) constatării, prin decizia comisiei medicale specializate, că starea sănătății fizice și/sau psihice a funcționarului public cu statut special nu îi mai permite acestuia să exercite atribuțiile corespunzătoare funcției deținute;

d) imposibilității transferului funcționarului public cu statut special aflat în situația specificată la art. 64 alin. (4);

e) transferului într-o autoritate publică/organ de apărare națională, securitate a statului sau ordine publică, cu respectarea reglementărilor specifice instituției la care se solicită transferul și cu acordul ambelor instituții;

f) declarării ca fiind necorespunzător din punct de vedere profesional, pentru funcționarul public cu statut special debutant, sau în cazul aprecierii cu calificativul „nesatisfăcător”, pentru funcționarul public cu statut special, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazul eliberării din funcție în condițiile alin. (1) lit. a) și b), funcționarul public cu statut special este preavizat cu 2 luni înaintea eliberării din funcție, iar în celelalte cazuri - cu 15 zile calendaristice. Termenul de preavizare nu curge în perioada aflării funcționarului public cu statut special în concediu de odihnă anual plătit, în concediu de studii, precum și în concediu medical.

(3) Funcționarului public cu statut special preavizat îi poate fi redus programul de muncă cu pînă la două ore zilnic, fără reducerea drepturilor salariale.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă în cadrul sistemului administrației penitenciare există funcții publice cu statut special vacante sau temporar vacante corespunzătoare, funcționarii publici cu statut special preavizați sînt transferați, în interes de serviciu sau la cerere, în funcțiile respective. Persoanele care dețin funcții de conducere au prioritate la ocuparea funcțiilor vacante sau temporar vacante de nivel inferior.

(5) În cazul eliberării din funcție a funcționarilor publici cu statut special în condițiile alin. (1) lit. a) și b), Administrația Națională a Penitenciarelor și instituțiile subordonate au obligația de a prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înaintea eliberării din funcție,

agenției teritoriale pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind funcționarii publici cu statut special care urmează a fi eliberați din funcție.

(6) Nu se admite eliberarea din funcție a funcționarilor publici cu statut special aflați în concediu de odihnă anual plătit, în concediu de studii, în concediu medical, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, precum și a celor detașați, cu excepția cazului de lichidare a subdiviziunii sistemului administrației penitenciare.

(7) În cazul reducerii statelor de personal sau al lichidării funcțiilor, pe parcursul unui an de la data schimbărilor respective nu pot fi înființate funcții noi, similare celor lichidate.

Articolul 81. Concedierea

(1) Funcționarul public cu statut special este concediat, prin ordinul angajatorului, în cazul:

a) aplicării sancțiunii disciplinare de concediere;

b) condamnării, prin hotărîre judecătorească definitivă, pentru săvîrșirea de infracțiuni sau al liberării de răspundere penală, în cazurile menționate la art. 53 din Codul penal;

c) prezentării documentelor false și/sau informațiilor denaturate sau al tăinuirii faptelor care ar împiedica încadrarea în funcția publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege;

d) apariției unei situații de incompatibilitate, prevăzute de prezenta lege, pe care funcționarul public cu statut special nu a înlăturat-o în termen de o lună;

e) refuzului depunerii jurămîntului de credință, prevăzut la art. 30 alin. (2);

f) absenței nemotivate repetate de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

(2) La concederea funcționarului public cu statut special se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 80 alin. (6).

(3) Ordinul de concediere poate fi contestat în instanța de judecată.

(4) Ordinul de concediere se aduce la cunoștința funcționarului public cu statut special, contra semnătură, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, cu excepția concedierii în condițiile alin. (1) lit. a) din prezentul articol, în cazul respectiv aplicîndu-se prevederile art. 91 alin. (4).

Articolul 82. Demisionarea

- (1) Funcționarii publici cu statut special au dreptul de a solicita, în scris, încetarea raporturilor de serviciu prin demisionare.
- (2) Demisionarea survine și în cazul împlinirii vechimii în serviciu ce acordă funcționarilor publici cu statut special dreptul la pensie.
- (3) Cererea de demisie produce efecte după 14 zile calendaristice de la data înregistrării acesteia dacă funcționarul public cu statut special respectiv și directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, conducătorul instituției subordonate nu a convenit asupra altui termen mai scurt.
- (4) În cazul persoanelor care dețin funcții de conducere, demisionarea survine după 30 de zile calendaristice de la data înregistrării cererii de demisie.
- (5) În cazul demisionării funcționarului public cu statut special în perioada aflării acestuia în concediu pentru îngrijirea copilului, în legătură cu pensionarea, cu înmatricularea într-o instituție de învățământ, cu trecerea cu traiul în altă localitate, angajatorul acceptă demisia în termenul indicat în cerere, în limitele perioadelor stabilite la alin. (3) sau (4), după caz.
- (6) Funcționarul public cu statut special își poate retrage cererea de demisie, dar numai pînă la împlinirea termenului de la care cererea produce efecte.
- (7) Demisionarea poate avea loc și în perioadele prevăzute la art. 80 alin. (6).

Articolul 83. Grupa de rezervă și grupa de retragere ale sistemului administrației penitenciare

- (1) Constituie grupa de rezervă a sistemului administrației penitenciare funcționarii publici cu statut special confirmați în funcție sau exceptați de perioada de probă care, la încetarea raporturilor de serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare, nu au atins vîrsta maximă de menținere în serviciu, prevăzută la art. 85, și sînt clasați de către comisia medicală specializată, în funcție de starea sănătății, ca apți sau apți necombatanți pentru serviciu.
- (2) Constituie grupa de retragere a sistemului administrației penitenciare funcționarii publici cu statut special care, la încetarea raporturilor de serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare, au atins vîrsta maximă de menținere în serviciu, prevăzută la art. 85, sau care sînt clasați de către comisia medicală specializată ca inapți pentru serviciu, cu excluderea din evidență.
- (3) După încetarea raporturilor de serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare, personalul prevăzut la alin. (1), la împlinirea vîrstei maxime prevăzute la

art. 85, este trecut din grupa de rezervă în grupa de retragere.

(4) Persoanele cărora le-au fost retrase gradele speciale prin hotărâre judecătorească definitivă sînt excluse din evidența rezerviștilor sistemului administrației penitenciare.

Articolul 84. Evidența rezerviștilor sistemului administrației penitenciare

(1) Modul de ținere a evidenței rezerviștilor sistemului administrației penitenciare după încetarea raporturilor de serviciu se stabilește prin ordinul ministrului justiției.

(2) Funcționarul public cu statut special este obligat să se prezinte la centrul militar în a cărui rază domiciliază, în termen de 15 zile de la data încetării raporturilor de serviciu, pentru a fi luat la evidență ca rezervist cu specialitatea „penitenciare”, cu atribuirea gradului militar echivalent gradului special deținut la data încetării raporturilor de serviciu.

(3) Funcționarii publici cu statut special luați la evidență ca rezerviști pot fi concentrați sau mobilizați pentru completarea efectivelor subdiviziunilor sistemului administrației penitenciare în situațiile prevăzute la art. 58 alin. (7).

Articolul 85. Vîrsta maximă de menținere în serviciu

(1) Funcționarii publici cu statut special nu pot fi menținuți în serviciu și în funcție după atingerea limitelor de vîrstă de 55 de ani – pentru corpul ofițerilor de penitenciare și de 50 de ani – pentru corpul agenților de penitenciare.

(2) În mod excepțional, la cerere, funcționarii publici cu statut special pot fi menținuți în serviciu și în funcție pentru unul sau mai multe termene, care, cumulativ, nu vor depăși 5 ani peste limita respectivă de vîrstă prevăzută la alin. (1). Menținerea în serviciu peste limita de vîrstă se aprobă de ministrul justiției, directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau conducătorul instituției subordonate, conform competențelor stabilite la art. 29, cu condiția că funcționarul public cu statut special să fie apt pentru serviciu.

Capitolul IX. RĂSPUNDEREA JURIDICĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL

Articolul 86. Răspunderea juridică a funcționarilor publici cu statut special

(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici cu statut special, indiferent de funcția sau gradul special deținute, a îndatoririlor ce le revin, inclusiv a normelor de conduită, constituie abatere disciplinară.

(2) Tragerea la răspundere penală sau contravențională a funcționarului public cu statut special nu exclude răspunderea disciplinară a acestuia pentru fapta comisă.

(3) Funcționarul public cu statut special poartă răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Funcționarul public cu statut special care a cauzat suferințe sau daune materiale în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, acționând în limitele legii, este absolvit de răspundere civilă.

(5) Urmărirea penală a funcționarilor publici cu statut special se efectuează de către organul competent.

Articolul 87. Faptele care constituie abateri disciplinare

Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) manifestările care lezează imaginea și prestigiul Administrației Naționale a Penitenciarelor și/sau ale instituțiilor subordonate;

b) neglijența și/sau tergiversarea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, a prevederilor legale sau a dispozițiilor primite de la conducătorii ierarhic superiori ori de la autoritățile abilitate de lege, dacă acțiunile respective au fost săvârșite în mod repetat;

c) depășirea atribuțiilor de serviciu ori manifestarea unui comportament necorespunzător față de persoanele private de libertate, care contravine legislației, sau față de alte persoane;

d) absența nemotivată ori întârzierea repetată la serviciu;

e) părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de muncă;

f) producerea, cu intenție, a pagubelor materiale subdiviziunii din care face parte sau patrimoniului Administrației Naționale a Penitenciarelor;

g) încălcarea normelor privind confidențialitatea activității desfășurate;

h) nerespectarea jurământului de credință;

i) imixtiunea ilegală în activitatea altui funcționar public cu statut special;

j) intervenția pentru influențarea soluționării unei cereri privind satisfacerea intereselor unui tert;

k) nerespectarea prevederilor referitoare la incompatibilități și la conflictul de interese;

l) interzicerea sau împiedicarea exercitării libertăților publice și a drepturilor sindicale ale funcționarilor publici cu statut special;

m) desfășurarea în timpul programului de muncă, în mod repetat, a unor activități ce împiedică exercitarea normală a atribuțiilor de serviciu;

n) încălcarea regulilor de organizare și desfășurare a concursului, a procedurii de evaluare a activității profesionale a funcționarilor publici cu statut special;

o) nerespectarea obligațiilor și a interdicțiilor, prevăzute la art. 62 și, respectiv, la art. 63.

Articolul 88. Sancțiunile disciplinare

Pentru comiterea faptelor care constituie abateri disciplinare, funcționarului public cu statut special îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare:

a) muștrare;

b) amânarea avansării în grad special sau a promovării în funcție superioară, pe o perioadă de pînă la un an;

c) retrogradarea într-o funcție inferioară, dar nu mai jos de nivelul de bază corespunzător gradului special deținut;

d) retrogradarea în grad special;

e) concedierea.

Articolul 89. Proceduri specifice privind aplicarea sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunea disciplinară poate fi aplicată numai după cercetarea prealabilă a faptei care constituie abatere disciplinară săvîrșită de funcționarul public cu statut special respectiv și numai după audierea acestuia de către comisia de disciplină corespunzătoare, prevăzută la art. 93.

(2) Explicațiile funcționarului public cu statut special sînt consemnate, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public cu statut special de a prezenta explicații sau de a semna o declarație privind abaterile disciplinare imputate se consemnează într-un proces-verbal.

(3) Concluziile anchetei de serviciu privind abaterile disciplinare, din care rezultă că au fost săvîrșite infracțiuni și/sau contravenții, se remit spre examinare organelor competente.

Articolul 90. Competența aplicării sancțiunilor disciplinare

Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 88 se aplică, în funcție de competențele prevăzute la art. 29, de către ministrul justiției, directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau de către conducătorul instituției subordonate, la propunerea comisiei de disciplină respective.

Articolul 91. Aplicarea sancțiunii disciplinare

(1) La individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate se ține cont de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportamentul general în cadrul serviciului al persoanei respective, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare.

(2) Sancțiunea disciplinară se aplică în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la data constatării abaterii disciplinare, fără ca termenul respectiv să curgă în perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu medical sau în concediu de odihnă anual plătit, dar nu mai târziu de șase luni de la data comiterii faptei. Data constatării abaterii disciplinare se consideră data aprobării de către angajator a încheierii privind finalizarea anchetei de serviciu.

(3) Prin derogare de la alin. (2), sancțiunile disciplinare privind abaterile de la legislația cu privire la declararea averii și a intereselor personale și cu privire la conflictul de interese se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a actului prin care se constată abaterea disciplinară.

(4) Sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin, care se comunică funcționarului public cu statut special sancționat în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii actului respectiv, cu excepția cazului aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 88 lit. e), în care ordinul este comunicat la data emiterii acestuia.

(5) Ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestat în instanța de judecată.

Articolul 92. Ancheta de serviciu

(1) Ancheta de serviciu este dispusă de către persoana competentă, prevăzută la art. 90, prin aplicarea unei rezoluții pe actul de sesizare.

(2) Ancheta de serviciu este efectuată de către subdiviziunea specializată sau de către subdiviziunea de ramură, în funcție de rezoluția aplicată.

(3) În cadrul anchetei de serviciu pot fi audiate persoanele culpabile, martorii sau alte persoane, pot fi solicitate informații de la persoane fizice și juridice, pot fi ridicate copii de pe documente de serviciu, pot fi utilizate informațiile din registrele de stat și din evidența sistemului administrației penitenciare, informații de pe suporturi de

înregistrare video, audio sau electronică, precum și pot fi utilizate alte mijloace de probă, obținute în mod legal.

(4) Ancheta de serviciu se derulează în termen de 30 de zile din data dispunerii acesteia de către persoana competentă, prevăzută la art. 90. Reieșind din volumul investigațiilor necesare, termenul anchetei de serviciu poate fi prelungit de persoana care a dispus-o cu încă cel mult 30 de zile.

(5) Ancheta de serviciu poate fi suspendată pe un termen ce nu va depăși termenul prevăzut la art. 91 alin. (2) în legătură cu solicitarea unor informații de la alte autorități, inclusiv de peste hotare, în legătură cu efectuarea unor expertize sau a unor constatări tehnico-științifice, în legătură cu necesitatea audierii unor persoane temporar absente, a căror localizare nu este cunoscută, sau neidentificate, pînă la localizarea ori, după caz, identificarea acestora. Pe durata suspendării anchetei de serviciu, în cadrul acesteia nu se efectuează alte acțiuni de investigație. După reluarea anchetei de serviciu suspendate, termenul efectuării acesteia curge în continuare.

(6) Prelungirea termenului, suspendarea și reluarea anchetei de serviciu se dispun de persoana competentă prin rezoluție, aplicată pe raportul în temeiul căruia este solicitată măsura respectivă.

Articolul 93. Comisiile de disciplină

(1) Comisiile de disciplină se instituie în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și al instituțiilor subordonate și au competența de a cerceta faptele care constituie abateri disciplinare și de a propune, dacă se constată vinovăția, aplicarea sancțiunilor disciplinare. Comisia de disciplină din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor are competența de a cerceta faptele comise de funcționarii publici cu statut special din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și de persoanele care dețin funcții de conducere în instituțiile subordonate, iar comisiile de disciplină din instituțiile subordonate au competența de a cerceta faptele comise de către persoanele din corpul ofițerilor de penitenciare, care dețin funcții de execuție, precum și din corpul agenților de penitenciare, din cadrul instituțiilor respective.

(2) Faptele care constituie abateri disciplinare comise de către directorul și directorii adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor sînt examinate de către comisia de disciplină din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Modul de instituire a comisiilor de disciplină, de organizare și desfășurare a activității se stabilește prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 94. Termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare

(1) Termenul de acțiune a sancțiunii disciplinare nu poate fi mai mare de un an de la data aplicării sancțiunii. Dacă, pe parcursul termenului respectiv, față de funcționarul public cu statut special nu este aplicată o nouă sancțiune disciplinară, se consideră că acesta nu a fost sancționat disciplinar.

(2) În calitate de formă de stimulare, sancțiunea disciplinară poate fi revocată înainte de termen prin ordinul conducătorului care a aplicat-o sau al ministrului justiției, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 88 lit. c)-e).

(3) În interiorul termenului de acțiune a sancțiunii disciplinare, funcționarul public cu statut special sancționat nu poate beneficia de stimulările prevăzute la art. 54 alin. (2) și (3), cu excepția celei prevăzute la art. 54 alin. (2) lit. c).

Capitolul X. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 95. Măsuri privind gestionarea personalului din cadrul sistemului penitenciar

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, colaboratorii sistemului penitenciar sînt numiți în funcții echivalente celor deținute, obținînd statutul de funcționari publici cu statut special, cu confirmarea categoriilor de calificare și cu echivalarea gradelor speciale deținute.

(2) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, colaboratorii sistemului penitenciar dețin alte grade speciale decît cele prevăzute de prezenta lege, acestora li se conferă gradele speciale echivalente.

(3) Salariații civili din cadrul sistemului penitenciar care au atribuții similare personalului prevăzut la alin. (1) și îndeplinesc condițiile prezentei legi obțin calitatea de funcționar public cu statut special.

(4) Persoanele indicate la alin. (1), numite în funcții publice cu statut special, care nu îndeplinesc condițiile privind nivelul minim de studii, prevăzute la art. 19 alin. (1), sînt menținute în serviciu pînă la îndeplinirea condițiilor de pensionare, fără dreptul de a fi promovate în funcție sau avansate în grad special.

(5) Ministerul Justiției va iniția procedura încheierii unui acord cu Ministerul Apărării în scopul înființării grupei de rezervă „sistemul administrației penitenciare”, specialitatea „penitenciare”, pentru funcționarii publici cu statut special trecuți în rezervă cu grade speciale echivalente. Categoriile de evidență în rezervă se stabilesc prin ordinul ministrului justiției.

Articolul 96. Continuitatea instituțională

(1) Sistemul penitenciar se reorganizează în sistemul administrației penitenciare, ale cărui instituții sînt succesoare ale misiunii, funcțiilor, atribuțiilor, drepturilor și obligațiilor instituțiilor din cadrul sistemului penitenciar.

(2) Departamentul Instituțiilor Penitenciare se reorganizează în Administrația Națională a Penitenciarelor, iar subdiviziunile acestuia își continuă activitatea sub forma organizatorică existentă la data intrării în vigoare a prezentei legi, fiind operate modificări doar în statele de personal prin reducerea funcțiilor existente în baza Legii nr. 1036/1996 cu privire la sistemul penitenciar și includerea celor de funcționar public cu statut special.

(3) Pînă la modificarea legislației de executare și crearea caselor de arest se admite funcționarea izolatoarelor de urmărire penală și utilizarea denumirii respective în condițiile în care acestea exercită atribuțiile caselor de arest.

Articolul 97. Echivalarea gradelor speciale

(1) La intrarea în vigoare a prezentei legi, gradele speciale ale persoanelor care dețin funcții publice cu statut special se echivalează, cu menținerea drepturilor dobîndite anterior, după cum urmează:

- a) general-maior de justiție – chestor de justiție;
- b) colonel de justiție – comisar-șef de justiție;
- c) locotenent-colonel de justiție – comisar principal de justiție;
- d) maior de justiție – comisar de justiție;
- e) căpitan de justiție – inspector principal de justiție;
- f) locotenent-major de justiție – inspector superior de justiție;
- g) locotenent de justiție, sublocotenent de justiție – inspector de justiție;
- h) plutonier adjutant de justiție – agent-șef principal de justiție;
- i) plutonier-major de justiție – agent-șef de justiție;
- j) plutonier de justiție – agent-șef adjunct de justiție;
- k) sergent-major de justiție, sergent de justiție – agent principal de justiție;
- l) ostaș de justiție, sergent-inferior de justiție – agent superior de justiție.

(2) Vechimea în gradele speciale acordate anterior se calculează conform prevederilor prezentei legi.

(3) Persoanelor încadrate în sistemul administrației penitenciare care, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, au deținut funcții publice în sistemul penitenciar și care, la intrarea în vigoare a prezentei legi, continuă să activeze neîntrerupt în funcții publice cu statut special similare li se echivalează gradele de calificare deținute cu gradele speciale, conform modului stabilit de către Guvern.

Articolul 98. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 3 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va elabora și va aproba Regulamentul privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 1036/1996 cu privire la sistemul penitenciar (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 57-60, art. 187), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021